

انجيل يوحنا

۱

گلمه اينسان آبه

۱ شرووکا گلمه به و گلمه خدائنه به و گلمه، خدا به؛ ۲ آ، شرووکا خدائنه به. ۳ گرد چين گلمه واسيطنه بوجود آمه، و هر چي ابي کن بوجود آمه، هيچ چي ابي نييه کن بي چي بوجود آمه ببو. ۴ چي دلکا زندگي به و آ زندگي، آدمون نور به. ۵ ام نور تاريکي دلکا شپق بزي و ظلمات بي گتش نيبه.

۶ مردی آمه کن خدا طرفيکا زونه آبه به؛ وچي نوم يحيي به. ۷ آ شاهيدي دوعرا آمه، تا آ نوري خونه شاهيدي بدر، تا گرد آدمين چي واسيطنه ايمان بوغن. ۸ يحيي، آ نور نب، بلگم آمه تا آ نوري خونه شاهيدي بدر. ۹ آ حقيقيه نور، کن هر آدمي نور در، کايته دنيا دلرا آمه.

۱۰ آ دنيا کا به، و دنيا چي واسيطنه بوجود آمه؛ ام حاليته دنيا آي نه آزنستش. ۱۱ آ اشن قامي ور آمه ولي چي قام آي قبول نکردهونه. ۱۲ ولي به گرد آيني کن بي قبول گردشون، ام حقي داشه کن خدا خردنون آبون يعني هر کمي کن چي نومي ايمان وردشه، ۱۳ آيني کن نه خونیکا، نه جندکي خواستکا و نه اينساني خواستکا دنيا آمه ببون، بلگم خداکا دنيا آمه ببون.

۱۴ کلمه اينسان آبه و چمه دلکا مند. و آمه چي شکوه و جلالی ويندمونه، شکوه و جلالی شايسته ا، آ، تاگه زوعه کن دد طرفيکا آمه، آ فيض و حبيقتينه پتلمه به. ۱۵ يحيي چيرا شاهيدي داشه وتته لسنه واتش: «آمه آ کسی کن چي خونه واتمه، آ کن چمن دومله بومي بمنکا يالتر، ابي خونه کن بمن کا نارتر مندبه.» ۱۶ چي پتلمه گيکا آمه گرد بر بردمون، فيض، فيضي سر. ۱۷ ابي خاطر

کن شریعت موسیٰ! پیغمبری واسیظنہ آدوعہ آبه؛ فیض و حقیقت، عیسیٰ مسیح واسیظنہ آمه. ۱۸ هیچ گس هرگز خدا ویندش نی. ولی آتاک زوعه کن دَدَ وریکار، آی آمونستیش.

تعمید آدَر یحیی شاهیدی

۱۹ امه یحیی شاهیدی، آموقه کن یهودین شهر اورشلیمیکا، کاهینن کن معبدی عالم بینه و لاوین کن معبدی پاسری بینه، یحیی وَر عَنَدِشونَه تا ایکا دَپرسن کن: «تِه کییشَه؟» ۲۰ یحیی ایقرار گردشَه و حاشا زُشَه، بلگم ایقرار گردشَه کن: «آز وَعَدَ آدوعَه مسیح نیمَه.» ۲۱ این دَپرسستین: «پس کییشه؟ ایلیاس پیغمبریش؟» آ جواب داشه: «نیمَه.» این دَپرسستین: «تِه هَه پیغمبریشَه کن موسی چي آمه، آمش وَعَدَ آدوعَه یه؟» جواب داشه: «نه!» ۲۲ آموقه بی واتشون: «پس تِه کییشه؟ آمه پی چمه رونه آگرون جواب بَدَرم. اِشتن خونَه چه باتیشَه؟» ۲۳ یحیی واتش: «آز آگسیمَه کن ویاوونیکا لسه بَزَّیه:

” خداوندی راه خواراگر. دِرست هته کن اشعیای پیغمبر واتش.“

۲۴ اپنی کن فریسیون فرقه عالیمون طرفیکا رونه آبه بینه، ۲۵ یحییکا دَپرسستین: «اگم تِه نه مسیح ایشَه، نه ایلیا و نه آ پیغمبر، پس چیرا کایشَه غسل تعمید دوعه؟» ۲۶ یحیی چوون جوابیکا واتش: «آز آوینه تعمید دَرم، ولی شمه دلکا کسی پامند کن شمه بی آنیزنت، ۲۷ آ هه گسیه کن بمنکا به دومله بوئی و آز حتی لایق نیمه کن چي پاعبون بندی آج آگرم.» ۲۸ ام چیین بیت عَنیا آوادیکا، کن اوردونی رباری آوریکا به آنجوم آبه، هه جگای کن یحیی تعمید آدریه.

خدا قِربونیه وَر

۲۹ آ روجی سوسَه، یحیی، عیسی کن کایبه چي طرف آمه ویندشَه و واتش: «دیسَه امه خدا وَر، کن دِنیاگِناخِ پَرگت! ۳۰ امه آ گسی کن چي خونَه واتمه کن، ”بمنکا به دومله مردی بومیه کن بمنکا یالتر، امی خونَه کن بمن کا نارتر مندبه.“ ۳۱ آز اِشتن بی نه آزنیم، ولی امی خونَه امه ایمه و آوینه غسل تعمید آدامه کن، آ خدا قامیرا(قوم اسرایل) آیر آبو.» ۳۲ یحیی شاهیدی داشه، واتش: «آز خدا روح ویندمه کن، کفتری شیوارآستامونیکا ویرمه وچی سَریکا مند. ۳۳ آز اِشتن بی نه آزنیم، ولی هه کن بمن رونه آگردشَه تا آوینه تعمید بَدَرم، بمن

واٽش: ”هَر وَقت ويندِرِ خدا روح کسی سَرِدِرِ ويرمه و چي سَرِيکا مند، ام، هه گسيه کن خدا مقدسه روح نه تعميد آردا.“^{۳۴} و از ويندمه و شهادت آدمه کن، امه خدا زوعه.»

عيسي اولين شاگردن

^{۳۵} هه روجي سوسه، ايگر ديير، يحيي د نفر اِشْتَن شاگردون پا مندبه. ^{۳۶} يحيي عيسي کن کايته ديورد ديشته و واٽش: «دَيسه، امه خدا قربونيه ورا!»^{۳۷} آ د شاگرد يحيي گفي دَرَسْتِشون و عيسي دومله را دگنستين. ^{۳۸} عيسي آگرديسته و ويندِشه کن کايته چي دومله امه. اِينش واٽه: «چه بپرون؟» اِين واٽشون: «رَبِّي يعني اي استاد کِرَم جگا کا بَمَنديشه؟»^{۳۹} عيسي اِينش واٽه: «پر، پويته.» پس شيته و ويندِشون کن کِرَم جگا کا امونيه و اروج بَيته مندِيته، امي خونه کن آختاو ويگرديبه و ساعت چاريکا نزک به.

^{۴۰} ايله آ د نَفَرِيکا کن يحيي گفي دَرَسْتِشه و عيسي دومله شه، اندرياس شَمعونِ پِطْرُسي برا به. ^{۴۱} آ اوليکا، اِشْتَن برا شَمعوني ويندِشه و بي واٽش: «امه وعد آدوعه ماشيح پيدا گردمون.» يعني هه وعد آدوعه مَسِيح. ^{۴۲} اندرياس، شَمعونِش عيسي وِرر وِرْدِشه. عيسي بي ديشته و واٽش: «ته شَمعونِ يونا زوعه ايشه و بته كيفا خله بگنه.» زبان يوناني دلکا به كيفا پطروس باتين، کن، يعني کار مَغار.

عيسي فيليپس و نَتْنائيلي صَلا بَرِّي

^{۴۳} آ روجي سو سه، عيسي تَصْمِيم گتسه کن ولته جليليرا بشو. آ فيليپُسي ويندِش و بي واٽش: «چمن دومله به!»^{۴۴} فيليپس بيت صيدا شن به و اندرياس و پِطْرُسي همشهری به. ^{۴۵} فيليپس نَتْنائيلي ويندِشه و بي واٽشه: «امه آ کن موسي توراتيکا و پيغمبرِن ني اِشْتَن نوشتته اونکا چي خونه نوشتشونه، پيدا گردمونه! آ يوسفی زوعه عيسي، شهر ناصر آدمونکار!»^{۴۶} نَتْنائيل بي واٽش: «مگم بي ناصرکا ني چاگه چي ابي برن با؟» فيليپس جواب داشه: «به و پوين.»

^{۴۷} وَقتي کن عيسي ويندِشه نَتْنائيل چي طَرَف کا امه، چي خونه واٽش: «دَيسه ام ايله شخصي خدا قاميکا کن حَيِيقْتا بيکا هيچ حيله ابي نيته!»^{۴۸} نَتْنائيل عيساش واٽه: «بَمَن کِرَم جگا کا آشموست؟» عيسي بي جواب داشه: «نارتر از اکن فيليپس بته خله بگر، هنگومي کن اِنجيلة داري بِنِيکا بيشه، بته ويندمه.»

٤٩ تَنَائِيل جَوَاب دَاشَه: «اِسْتَا، تَه خِدا زوعَه ايشَه! تِه خِدا قامِي پاديشا ايشَه!»
 ٥٠ عيسِي جَوَابِيكا وايش: «اِمِي خونه كن واتمه اِنْجِيلَه داري بَنِيكا بَتِه ويندَمه،
 ايمان بوَعَرديش؟ چيمي بَه دوملَه چيپيني اِمونكا يال تَر بَوينديشَه.»^{٥١} و وايشَه:
 «حَيِيقْتا بَه شَمَه باتيمه، اَسْتاموني بَوينديرون كن آج اَبَه يَه و خدا فرشته اون
 بَوينديرون كن اينساني زوعَه سَرَكفا بَشِين و وِيئَرَا.»

٢

موعجيز وِييو اُورِيكا

١ سومين روجيكا، قانا اُوادِيكا كن وِلْتِه جَلِيلِيكار وِييو اُورِي بَه و عيسِي نَنَه اَجْگا
 كا بَه. ٢ عيسِي و چِي شاگردِن نِي وِييو اُورِي را صَلا رُشون بَه. ٣ وَقْتِي سَراو تَمون
 اَبَه، عيسِي نَنَه بِي وايشَه: «اَيْن دِ سَراو نيشونَه!»^٤ عيسِي بِي وايش: «اِي رُن، اِم
 كاربَمَن چَه مَرَبوط؟ چَمَن وَقْت هَنورُنِي آرستَه نيَه.»

٥ چِي نَنَه پاسرينش واته: «هر چي ابي بَه شَمَه باقي، اَنْجوم بَدَر.»^٦ اَجْگا كا
 شَش گِلَه سِنْگَه حِم بَه كن يَهُودِيون مَذْبِيكا چَوون اَوِيئَه جِيْفِينِيئَه چِييون پاچا
 اِگَرِيئَه و هر خَمِيكا صَدو بَسْت لِتَر جِگا اِگَرِيَه. ٧ عيسِي پاسرينش واته: «اِم
 خِمون اَوِيئَه پَتَلَمَه اَكْر.» پس اَيْن خِمون كو كوروتَلَمَه اَكْرَد. ٨ عيسِي اَيْنِش
 واته: «ايسَه تِيگَلِي اِيكا پِگَر و مَجَلَسِي رُئِيسِي وَر بَبَر.» اَيْن نِي بَرْدِشون.
 ٩ مَجَلَسِي رُئِيس اَوِي كن سَراو اَبَه بَه چَشْتِشَه. اَنْزَنِيَه كن اِم سَراوِي كِرْم جِگا
 وَرْدِشونَه، هَر چَنَه پاسريني كن اَوِي پراكنسْتِشون بَه، بَموسْتِينَه. مَجَلَسِي رُئِيس
 بَگِي خِلَه گَرْدِشَه ١٠ و بِي وايش: «گرد اوليكا چاك سَراوِينَه پذيرايي بَگَنَه و وَقْتِي
 مِيْمَانِ مَسْت اَيْن، اِرزونَه سَراوِي بوَعَردين؛ ولي تِه چاك سَراوِي تا ايسَه عَم
 هَرْدَرَا!»

١١ اِنْتَرَكَه عيسِي اِشْتَن اَوَلِين نِشونَه و موعجيز قاناي جَلِيلِيكا اَنْجوم دَاشَه و
 اِشْتَن شَكوه و جَلالِي اَمونسْتِش و چِي شاگردِن بِي ايمان وَرْدِشونَه.
 ١٢ چِي بَه دوملَه اِشْتَن نَنَه و برا اِن و شاگردون شهر گَفَرنا حوميرا شَه، و چَند
 روجي اَجْگا كا مَندِينَه.

عيسِي مَعْبِدِيكا

١٣ يَهُودِيون پَسَخَه عِيد نَزِك بَه و عيسِي شَهراور شَلِيميرا شَه. ١٤ مَعْبِدِي سِراكا،
 ويندِشَه كن چَن نَقَر كاينَه گا و پَسُ كَفَر خِرْتَه، و صَرافِن نِي كاسِيرا نِشْتِينَه.

۱۵ عیسی لافندیکا شلاغی سی آگردشہ و گرد آوون و چوون پَسو گا اون، معبدیکا برن برگردش. و صرافون سگہ زمینی سردر ویگردش و چوون تختون ویگاردنستش،^{۱۶} و گفتَر خرنشش وائہ: «امون ایم جگا برن بتر و چمن دد گہ، کاسبیہ جگا سی آمگرا!»^{۱۷} چی شاگردن یاد آرفندشونہ کن کیتاو مزامیریکا نوشته آبه یہ: «اشته گہ خونہ غیرت بمن بسوتیہ.»

۱۸ پس یهودین عیساہون وائہ: «چه نشونہ و موعجیزایی امہ آمونی تا بزئم انتر کارون ایجاز ہستَر؟»^{۱۹} عیسی چون جوابی داشہ: «ام معبدی ویراوونہ کن آر، سہ روجیرا آی ہنی سی آمگرد.»^{۲۰} یهودین وائشون: «ام معبدی سی آگرد چلو شش سال دگشیستہ، ایسہ تہ سہ روجیکا آی ہنی سی آشگرد؟»^{۲۱} ولی معبدی کن عیسی چی خونہ گف آرنیہ اِشتن جندک بہ.^{۲۲} پس ہنگومی کن عیسی مرد بہ دوملہ زند آبه، چی شاگردن چی ایم گفون یاد آرفندشون، و مقدسہ نوشته اون و آگفی کن عیسی وائش بہ ایمان وردشونہ.

۲۳ وقتی کن عیسی پسخہ عیدی خونہ اورشلیمیکا بہ، خلیپین، نشونہ ان و موعجیزایی کن آنجوم آدریہ ویندشون و چی نومینہ ایمان وردشون^{۲۴} ولی عیسی چوون ایمانی ایتماد نَداری، ایم خونہ کن گردی آرنی^{۲۵} و نیازی نب کسی اینسانی خونہ چیرا شاہیدی بدر، ایم خونہ کن اِشتن بموستی اینسانی دلیکا چہ بگدشتی.

۳

ہنی دنیا اومہ

۱ ایلہ مردی بہ کن، فریسیون فرقه عالیمونکا بہ و چی نوم نیوقودیموس بہ، آ یهودیون ایلہ رئیسونکا بہ.^۲ اپی شو، ایم مردعیسی ورامہ و بی وائش: «استا، بموستیمون تہ موعلمی ہستیشہ کن خدا ظرفیکا امہ یہ، ایم خونہ کن ہیچ گم نیشا نشونہ ان و موعجیزایی کن تہ آنجوم بداشہ، آنجوم بدر، مگم ایمکن خدا اینہ دربو.»^۳ عیسی جوابیکا وائش: «حقیقتا بہ تہ باتیمہ، تا کسی ہنی دنیا معا، نیشا خدا پادیشاہی پونہ.»^۴ نیوقودیموس عیساہ وائہ: «کسی کن پیر آدمہ، چنتر بشایہ دنیا با؟ بشایہ اپی گر دیبر اِشتن نَنہ لور آگرد و دنیا با؟»^۵ عیسی جواب داشہ: «حقیقتا بہ تہ باتیمہ تا کسی آویکا و خدا روح کا دنیا معا، نیشا خدا پادشاہیکا دلہ دشو.^۶ آچی اپی کن جسمیکا دنیا با، جسمانیہ؛ و آچی کن روح کا دنیا با، روحانیہ.^۷ تعجوب مگہ کن وائمہ، ”پی ہنی دنیا بز!“

^۸ وا هر جگارا کن آپیشه بومی؛ چي سسي دَشَرَسْت، ولي نيشموسْت کِرْم جگاکا کا آمه و کِرْم جگارا بَشِيه. هرکسي کن خداروح کا دنيا با، اِنْتَرِيه. ^۹ نيقوديموس عيساش واته: «اِنْتَر چي ابي چننه ايماکان دار؟» ^{۱۰} عيسي جواب داشه: «ته، خدا قامي موعليميشه وهنورني اِم چييونکا سر آنگني؟ ^{۱۱} حيققا به ته باتيمه کن آمه، آچي ايکا کن بموستيمون گف بَرْمون و آچي سَرِدِر کن بَوينديمون شاهيدي بَدامون، اما شمه، چمه شاهيدي قبول نينگرد. ^{۱۲} اگم هَنگومي کن زمينيه چييون خونه شمه نه وَاْتْمه، باور نِگَرْدرون ايسه اگم آستامونيه چييون خونه شمه نه بواجم، چننه باور بگرون؟ ^{۱۳} هيچ گم آستامونيرا گفا شه ني، مگم ا کن آستامونیکا ويرمه، يعني اينساني زوعه. ^{۱۴} هته کن موسي ا پيغمبر وياوونیکا، برنجيه نَلتي چو سر رِشه و راست آگردش، اينساني زوعه ني پي هته راست آگرن، ^{۱۵} تا هر گم اي ايمان بوغر، زيرونه زندگي بدار.

^{۱۶} «امي خونه کن خدا آن دنيا ري داري کن اِشْتَن تاک زوعه آداسه تا هر کم بي ايمان بوغر نيغله آمبو، بلکم زيرونه زندگي بدار. ^{۱۷} چيرا کن خدا اِشْتَن زوعه دنيا را زونه اِنگَرْدش تا دنيا محکوم بگر، بلکم زونه آگردش تا دنيا چي واسيطنه نيجات پيدا بگن. ^{۱۸} هر گم بي ايمان بوغر محکوم آنيب، اما هر کم بي ايمان مَوْر، هم ايسه محکومه، اِمي خاطرکن خدا تاک زوعه نومي سر، ايمان وَرْدش ني. ^{۱۹} و محکوميت اِمه کن، نور دنيا دلرا آمه ولي آدَمِن، ظَلَماتي، نوریکا ويشتر زي دارينه، چيرا کن چوون اعمال بد به. ^{۲۰} چون گسي کن بد کار بگي، نوریکا نيفرت دار و نوري دلّه نيام، تا نگر چي کارن ديارآبون ورسوا ببو. ^{۲۱} ولي اکن درسته کار بگي نوري دلرا بومي تا ديار آبو کن چي کارن خدا کاررينه اَنجوم آيه.»

تعميد اَدَر يحيي شاهيدي عيسي خونه

^{۲۲} چي به دومله عيسي و چي شاگردن ولته يهوديه آوادي اونرا شينه. عيسي، ابي مودتي اِشْتَن شاگردونه آجگا کا مَنَد و مردمي غُسل تعميد اَدَرِيه. ^{۲۳} يحيي ني آواديه عينونیکا کن شهر سالمي نِرک به، مردومي تعميد اَدَرِيه، اِمي خاطر کن آجگا کا او فِرْوون به و مردوم آين و تعميد اگرين. ^{۲۴} اِم موقه يحيي هَنورني زيندان دگنسته نَبه. ^{۲۵} ابي روج يحيي شاگردون و ايله يهودي وَسَطِيکا بحثي دگنه کن چننه ببيّه جيفينين به کا پاچا آبون. ^{۲۶} يحيي شاگردن چي وَرَامينه و بي وايشون: «اِستا، ا کن به تته اوردوني رباري اوريکا به، و ته چي خونه شاهيدي

دار، ایسه اِشتن مردومی تعمید دَر و گرد چي وَر بَشِيئَه.»^{۲۷} یحیی جَوَابِیکَا وَاِش: «هیچ گم نیشا چي اِی به دست بوغر، مگم اِمکن خدا طَرْفِیکَا، بی عطا ببو. ^{۲۸} شَمَه اِشتن شاهیدینه کن آز وَاِئَمَه: «آز وَعَدَّ آدوَعَه مَسِیح نِیمَه، بلکم بَیکَا نَارْتَرَوَنَه آبه اِیمَه». ^{۲۹} وِیوو بَگی شَنَه، ولی بَگی رَفِیق کن فِرَقِیکَا پَا مَنَد و چي سَسی دَرَزَسْت، بَگی سَسیکا بَرک خَش آرَب. ایسه چمن خَشی نی هِنَتَرکه کامیل بی. ^{۳۰} آپی یال آبو ولی اَزگِچ آبوم.

^{۳۱} «ا کن آستامونیکا آ، گردیکا یالْتَر، اکن زَمینیه، زمینی شَنَه و زمینی چِیونکا گف بَزی. ا کن آستامونیکا آ، گردیکا یالْتَر. ^{۳۲} آ، اچی اِی خونَه کن وِیندَشَه و دَرَسَتَشَه شاهیدی دَر، اَم حالینه هیچ گم چي شاهیدی قِبول نیکرد. ^{۳۳} اکن چي شاهیدی قِبول بَگی، تائید بَگی کن خِدا حَیْقَتَه. ^{۳۴} چون اکن خدا بی عَنَدَشَه، خدا کلامی باتی، اِمی خونَه کن خِدا، بی اَندار اِشتن روح بی آرَدَا. ^{۳۵} دَد، زوعه زی بَداشتی و گردِ چِیون چي دَسْت آدوَعَشَه. ^{۳۶} اکن بَه زوعه اِیمان دار، زِیرونَه زِندگی دار؛ اکن زوعَه کا فِرْمون نِیَبَرَد، زِندگی نِیویند، بلکم خدا غَضَب چي سَرِدِر بَمَنَدِیَه.»

۴

عیسی و سامریه ژن

^۱ وَقْتی عِیسی سَر آگِنَه کن فَرِیسیون فرقه عالِیْمَن دَرَسَتَشوئَه اِیحیی کا وِیشْتَر شاگَرْد دار و آوون غُسل تعمید دَر، ^۲ - هر چَنَه کن عِیسی شاگَرْدِن تعمید اَدْرینَه نِه اِشتن - ^۳ وِلْتَه یهودیه کا شَه و اِیگَر دِیْتَر وِلْتَه جَلیلِیرا رَوَنَه بَه، ^۴ وِی جَلیلی شَه را منطقه اِ سامِرکا دِیوریه. ^۵ پَس سامِر ایلَه شَهرونا آرستَه کن چي نوم سوخار بَه، ا تیکَه زمینی نِزِکی کن یعقوب اِشتن زوعَه یوسوفی آدوَعَش بَه. ^۶ یعقوبی آو چال اَجگا کا بَه؛ عِیسی کن سَفْرِیکَا وِیخْتَه بَه چالی وَر نِشْتَه. ذِوالَه به ساعت دَانْزکا نِزِک بَه.

^۷ ایلَه ژن کن سامِر آدَمونکا بَه، آمَه تا چالیکا آو پراکنه. عِیسی بی وَاِش: «تِیگِلی آو بَمَن بَد بَنجِم»، ^۸ اِمی خاطر کن چي شاگَرْدِن غذا وَرِدرا شَهیرا شَه بیئَه. ^۹ ا سامِریه ژن عِیساَش وَاِئَه: «چِنْتَرِیَه، تَه کن یهودی اِیْشَه، بَمَنکا کن ایلَه ژن سامِری اِیمَه، آو بَیْر؟» اِمی خونَه کن یهودین سامِریوئَه شَه آمَه نِیَنگَرْد. ^{۱۰} عِیسی آرْثی جواب داشَه: «اگم خِدا خِلا اَزنِیشَه و اَزنِیشَه کِیَه کن بَتَه باتِیَه تِیگِلی آو بَمَن بَد تا بَنجِم، تَه اِشتن اِیکا بَیْر بَه، آ آوی کن زِندگی بَبَخِشْتی بَتَه

آدریه.»^{۱۱} آژن عیساښ واټه: «آقا، ته چی ابي نیر کن بیته او پراکني وچال ني کن دوله. پس آ اوبي کن زندگي ببخشستی، کرم جگا کا بوعدیش؟^{۱۲} مگم ته، چمه بابا یعقوبیکا یال تریشه؟ یعقوب اِم چالی امه آدشه و اِشتن و چی زوعه اِن و چی زمه اِن اِمیکا هنجین.^{۱۳} عیسی واټش: «هر کم اِم اویکا بنتی، هنی تیشیش بی.^{۱۴} ولی هر کم آ اویکا کن، آز بی آمدا بنجه، د هرگز تیشیش آنین، آ اوی کن آز بی آمدا، چی دلکا ایله خونی بیته کن تا زیرونه زندگي، بگستیه.»^{۱۵} آ ژن عیساښ واټه: «آقا، اِم اویکا بَمِن بد تا د، نه تیشیم ببو، نه او پراکِنِسْتِه خونه اِم چگارا بام.»^{۱۶} عیسی بی واټش: «بش، اِشته شو خِله بگه و اِم چگارا آگرد.»^{۱۷} ژن جواب داشه: «شووم نیه.» عیسی آش واټه: «راست باتیشه کن شوور نیه،^{۱۸} اِمی خونه کن پنج شوو داشتر و اکن ایسه هستر، اِشته شو نی. اچی ابي کن واټر، راسته!»^{۱۹} ژن واټش: «آقا، بویندیمه کن ته ایله پیغمبریشه.^{۲۰} چمه بابا اِن اِم کوکا پرستش آگریته، ولی شمه یهودیین باتیرون، آ جگای کن مردوم پی پرستش بکن، شهر اورشلیمه.»^{۲۱} عیسی واټش: «آی ژن، باور بک، ابي زمانی آرزت کن آستامونیته دد، نه اِم کوکا پرستش بگرون نه اورشلیمیکا.^{۲۲} شمه اچی ابي کن آنیئموست پرستش بگرون؛ امه اچی ابي کن آژنم پرستش بگمون، اِمی خونه کن نیجات، قام یهودی واسیطنه آ.^{۲۳} ولی ابي زمانی آرزت و ایسه آرسټیه، اینی کن حییقتا پرستش بکن، روح و حییقتی دلکا، آستامونیته دد پرستش بکنه، اِمی خونه کن آستامونیته دد گسني دومله بگردستی کن انتر بی پرستش بکن.^{۲۴} خدا، روحه و اینی کن خدا پرستش بکنه پی آی روح و حییقتی دلکا پرستش بکن.»^{۲۵} آژن عیساښ واټه: «بموستیم کن وعد آدوعه ماشیح کا آمه، کن آ، هه وعد آدوعه مسیح، وقتی کن آ با، گرد چيون چمرا باتیه.»^{۲۶} عیسی بی واټشه: «آز کن بتنه گف بژم، هه ایمه.»

^{۲۷} هه موقه، عیسی شاگردن ویگردستین. این حیرون بیته کن ایله ژنیته گف در. ولی هیچ کم دینه پرس سته کن: «چه بییر؟» یا «چیرا بیته گف بژش؟»^{۲۸} آ ژن اِشتن آو گنله آهشټشه و شهریرا شه و مردمی واټش:^{۲۹} «پر مردی بوینه کن هر چی ابي تا ایسه کردم به، مرا جیگیر گردشه. ایماکان دارکن اِم مرد هه وعد آدوعه مسیح ببو؟»^{۳۰} پس این شهریکا برن برمیته و کایین عیسی ور شه.

^{۳۱} اِم مینکا، شاگردن عیسی کا خاشتو خاز آگریته و آواجینه: «اِستا، چی ابي ب.»^{۳۲} ولی عیسی اینش واټه: «آز هر دچی ابي، هر د را هسټمه کن شمه ایکا چی ابي نیئموست.»^{۳۳} شاگردن یندنه واټشون: «مگم کسی چیرا چی ابي

وَرَدَشَه تَا بَرِ؟»^{۳۴} عیسی آینش واٽه: «چمن هَرَدَ چي اِمَه کن، خِدا ایرادَ کن بَمَنِش عَنَدِيه بجا بوَعَرَم وچي کاری کامیل اَنجوم بَدَرَم.^{۳۵} مَگَم اِم گُفي دَرَسَتَرُون نی کن، تا دورنوستِه هَنوزنی چارما مَندیه؟» دَيَسَه اَز بَه شَمَه باتیمه، اِشَتَن چَمون اَکَرُو بُوِيئَه کن ایسه بَچارِن، دورنوستِرا آمادَاينَه.^{۳۶} ایسه، اَ کن بَدورنوستی اِشَتَن مَزْدی ویرگت و اَکیني اِبي جِگا جَم بَکي، تا اَ کن بَگشتی و اَ کن بَدورنوستی، يَنِد نَه خَشی بَگن.^{۳۷} اِم گُف کن باقی ”ایله بَگشتی و دَیبری بَدورنوستی“ اِم جِگاا صَدق بَکي.^{۳۸} اَز شَمَه عَنَدِيه تَا اَکیني بَدورنَه کن شَمَه رَحْمَت گَشْتَه نِيه. دَیَر گِیسن رَحْمَت گَشْتِشونَه و شَمَه چَوون رَحْمَت گَشْتَه، پَنگت.»

^{۳۹} پَس اَرثی شَهَادَتی خونه کن واٽش بَه «هر چي اِبي تا ایسه کَرَدَم بَه، مِرا جِگير گَرْدِشَه،» خِیلی سَامَر اَدَمونکا کن اَشهریکا اَمونين، بَه عیسی ايمان وَرْدِشونَه.^{۴۰} وَقْتی اَسامریین، عیسی وَرَامِيئَه، اَیْکا اَپیشون بَه چَوون وَر بومونَه. پَس عیسی دِ رُوج اَجگا کا مَند.^{۴۱} خِیلی دَیَرگسونکا عیسی گُفون خونه ايمان وَرْدِشونَه.^{۴۲} اَین اَرثی واٽشون: «دِ تاک اِشته گُفون خونه ايمان نُورَم، اِمی خونه کن اَمه اِشَتَن چي گُفون دَرَسْتَمونَه و بَموستیمون کن اِم مَرْد واقِیین دُنیا نیجات دَر.»

^{۴۳} اَدِ رُوجی، بَه دوملَه، عیسی وِلتَه جَلیلی طَرَف رَا دَگنستَه،^{۴۴} اِمی خونه کن عیسی اِشَتَن شَهَادَت دُوعَش بَه کن: «پَیغَمبَر اِشَتَن شَهْرِيکا حَرْمَتِش نِيه.»^{۴۵} وَقْتی عیسی وِلتَه جَلیلِرا اَمه، جَلیلی اَدَمِن اَیْکا اِستيقبال گَرْدِشون، اِمی خونه کن اَین نی پَسَخه عیدیرا شَهْر اورشلیم شَه بِيئَه و گَرْدِ اَکَرِنی کن عیسی، عیدیرا اورشلیمیکا گَرْدِش بَه، ویندشون بَه.

عیسی ایله یاله شخصی زوعه شفا دَر

^{۴۶} عیسی هَنی آوادی قانارا اَمه کن وِلتَه جَلیلیکا بَه، هَه جگا ایرا کن آوی شَراو اَگَرْدِش بَه. شَهْر گُفَر نَاحومیکا ایلَه دَرِباری اَدَمونکا اَمونِيه کن آزارِيه زوعه اِبي داری.^{۴۷} وَقْتی اِم مَرْد دَر رَسْت عیسی یهودیکا جَلیلِرا اَمه یَه، چي وَر شَه و بَیْکا خَاشتو خَاز کَرْدِشَه کن با و چي زوعه شفا بَدَرِ، اِمی خونه کن چي زوعه کایبَه مَرْد.^{۴۸} عیسی بَی واٽش: «تا نِشونَه اون و عَجیبَ چِیون نُوینَه، ايمان نِیئُورَد.»^{۴۹} اَ مَرْد کن دَرِباری اَدَم بَه، عیساَش واٽه: «اَقا چمن خَرْدنی مَرْد بَه ن، بَه.»^{۵۰} عیسی بَی واٽشَه: «بش؛ اِشْتَه زوعه زِنْدَ بَمَندی.» اَ مَرْد عیسی گُفي قَبول

گردشہ و را دگنستہ. ^{۵۱} ہنوزنی راکا بہ کن چي پاسرين چي پيشواز آمينہ، وايشون: «ايشتہ زوعہ زندیہ و سقہ.» ^{۵۲} آمرد اوونکا دپرسستہ: «چہ ساعتیکا دمند سبي آبه؟» پاسرين وايشون: «ايزر ذوالہ ساعت يکيرا بہ کن چي تو قطع آبه.» ^{۵۳} أموقہ دد سر آگنہ کن ام هہ ساعتی بہ کن عيسى بي وايش بہ: «ايشتہ زوعہ زند بمني.» پس ايشتن و گرد چي گہ آدمن ايمان وردشونہ. ^{۵۴} ام دومين نيشونہ و موعجيزايي بہ کن عيسى هنگومي کن يهوديکا جليليرا آمہ، انجوم داشہ.

۵

شلہ مردی شفا دوعہ

^۱ ابي مودتي بہ دوملہ، يهوديون ايلہ عيدونکا بہ و عيسى شہراورشليميرا شہ. ^۲ شہر اورشلیميکا، درواز ا گوسندي ور، حوضي بہ کن عبرانيون زبانيہ آي «بيت حسدا» آواجين و پنج گلہ اسبو داري. ^۳ خيلي شلہ آدمونکا آ جگا آخسينہ، يعنی ناوينا ان چولاغن و فلجن و آوي تم هرد منتظير بين. ^۴ [امی خونہ کن ہر چند وقت يک بار، ايلہ فرستہ خداوندي طرفيکا آيوو آوي تم دروري؛ اولين کسی کن آوي تم هرد بہ دوملہ حوضي دلہ درشي، ہر آزاريکا کن داري شفا آگريہ.]

^۵ چوون دلکا، مردی بہ کن سي و ہش سال شل بہ. ^۶ وقتي عيسى بي ويندشہ کن آجگا ختہ و آرنیہ کن خيلي وقتہ کن آ جگا کار، بي وايش: «بپير شفا بيگري؟» ^۷ آشلہ مرد عيساش جواب دوعہ: «آقا، کسيم نيہ کن وقتي آوي تم بردي، بمن حوضي دلہ پير، و تا بشتن آجگارا آمراسنيست، دييري بمنکا بہ ن حوضي دلہ درش.» ^۸ عيسى بي وايشہ: «پب، ايشتن ختہ جگا پگہ و گل بزَن.» ^۹ آمرد جخت شفا گتہ و ايشتن ختہ جگا پگتہ، گل ژشہ.

أروج، يهوديون مقدسہ شنبہ بہ. ^{۱۰} پس يهودين، آمردی کن شفا گتہ بہ وايشون: «اومروج مقدسہ شنبہ يہ و شرعا ترا جايز نيہ کن ايشتن ختہ جگا پگري ايشتنہ پيري.» ^{۱۱} ولي آمرد جواب داشہ: «أ کن بمن شفا داشہ بمنش واتہ، ايشتہ ختہ جگا پگہ و گل بزَن.» ^{۱۲} آيکا دپرسستين: «أ کن بہ تہ وايشہ ايشتہ ختہ جگا پگري و گل بزني کيتہ؟» ^{۱۳} ولي مردی کن شفا گتہ بہ نزيہ آ کيہ، امی خونہ کن آجگا جمعيتيہ پور بہ و عيسى جمعيتي دلکا گين آبه بہ.

^{۱۴} چي بہ دوملہ، عيسى آمردی معبديکا ويندشہ و بي وايش: «ديس ايسہ

شفا گِئَر، دِ گِناخ مَك تا اِمیکا بَتَر اِشْتِه سَر مَعَا.»^{۱۵} اَمِرِد شَه و یهودیون واِشَه:
«اَکَن بَمَن شفا داشه، عیسی به.»

^{۱۶} چیمی خونه به کن یهودین عیسی ایدت آزار اگریته، اِمی خاطر کن یهودیون مُقَدَسَه سَنَبِه روجیکا اِنْتَر کارون اگریته.^{۱۷} ولی عیسی اوون جواب داشه: «چمن دَد تا ایسه کا کار گرد، اَز نی کار بگم.»^{۱۸} اِمی خاطر به کن، یهودین ویشتر آپیشون به آی بکشن، اِمی خونه کن عیسی نه فقط مُقَدَسَه سَنَبِه روجی قانونی اچاکنیه بلگم حتی خدا نی اِشْتَن دَد خِله اگری و اِنْتَرکه بَشْتَن خِدا نه یکی اگری.

^{۱۹} پس عیسی اِیْنِش واته: «حییقتا به شمه باتیمه کن زوعه بَشْتَنکا کاری نیشا کردِ مگم، فقط کارنی کن بویندیه دَد اَنجوم دَر؛ اِمی خونه کن هرچی کن دَد بگی زوعه نی هته بگتیه.^{۲۰} اِمی خاطر کن دَد، زوعه ری بداشتی و گردِ کارنی کن اِشْتَن اَنجوم دَر زوعه آمونه و کارنی اِمونکا یالتر نی بی آمونه تا شمه تَعْجُوب بگر. ^{۲۱} چون هته کن دَد مَرَد اُون زِنْد آرگرد و اوون زندگی بَبَخِشستی، زوعه نی هر کمی کن بَبیشه، زندگی بَبخشستی.^{۲۲} چون دَد کسی سَرِدِر دیوون نییگرد، بلگم دیوون کردِ کارون گردی زوعه دَسْت اَدوَعَشَه.^{۲۳} تا گردِ اَدَمِن زوعه اِیحترام بگن، هته کن دَد اِیحترام بگن. هر گم کن زوعه اِیحترامی غَم نیرد، دَد اِیحترامی نی کن بی رونه گردشه غَم هَرْدَش نیه.^{۲۴} حییقتا به شمه باتیمه، هر گم چمن گفون دَرسه و به خِدا کن بَمِنِش عَنَدِیَه اِیمان بوغر، زُیروئه زندگی بداشتی و چی سَرِدِر دیوون نیبن، بلگم آ، مرگیکا، زندگیرا آمیه.^{۲۵} حییقتا به شمه باتیمه، زمانی آ، و هم ایسه نی آمیه کن، مَرَد اِن خدا زوعه سَسی دَنَرَسْت و کَسنی کن دَنَرَسْت زِنْد اَنَب.^{۲۶} چون هته کن دَد اِشْتَن اِلکا زندگی دار، به زوعه نی عطا کردشه تا اِشْتَنکا زندگی اِدار.^{۲۷} و بی زاکن دوعشه کن دیوون بگر، اِمی خونه کن آ، اِینسانی زوعه یه.^{۲۸} اِم گفونکا تَعْجَب مگر، اِمی خونه کن زمانی آ، کن گردِ اِیْنی کن قُوریکانه، چی سَسی دَنَرَسْت و پَرِن بومنه.^{۲۹} اِیْنی کن چاک کار گردشون، زِنْد اَبون تا زُیروئه زندگی اِدارن و اِیْنی کن بَد کار گردشون، زِنْد اَبون تا چوون سَرِدِر دیوون ببو.^{۳۰} اَز اِشْتَنکا کاری نَمشا گرد، بلگم هته کن دَمَرَسْت دیوون بگم وچمن دیوون گردِ عادیلانه یه، اِمی خونه کن اِشْتَن خاسته دومله نیمه، بلگم چمن رونه اگری ایراد دومله ایمه.^{۳۱} «اگم اَز اِشْتَن، تاک اِشْتَن خونه شاهیدی بَدَرَم چمن شاهیدی اِیتبارش نیه.^{۳۲} دِیَر گِیسی هسته کن مرا شاهیدی بَدایه و بَموسْتیم چی شاهیدی چمن خونه اِیتبار دار.^{۳۳} شمه اَدَمنی یحیی وَر عَنَدِروئه

وَأَحْيَيْتِي سر شاهیدی داشه. ^{۳۴} نه امكن از اینسانی شاهیدی قبول بکم، بلکم اِمِ گفون بَرَم تا شمه نیجات پیدا بگر. ^{۳۵} یحیی هِنْتَه ایلَه رِشَوْنَه چرایی شیوار به کن شَبَقِ اَزْنِيَه و شمه آپرون به ای تیگی زَمَانِي چي شَتَقِيکَا خَش بَبَه. ^{۳۶} ولی از شهادتی، یحیی شَهَاتِيکَا یَالْتَر دارم، چون، اَ کَارِنِي کن دَد چمن دَسْت آدوَعَشَه، کامیل اَنجوم بَدْرَم یعنی هم کارنی کن بگم، این مرا شاهیدی دَرِن کن دَد مِئِش عَنَدِيَه. ^{۳۷} دَد کن بَمِن رونه آگردشه، اِشْتَن مرا شاهیدی دَر. شمه هرگز چي سَسِي دَرَسْتَرُون نِي و آي ویندرون نيَه ^{۳۸} وچي کلام شمه دِلْکَا نيَه، چون اَ کَسِي سَرْدِرِ کُن اَرُونَه آگردشه ایمان نیرونه. ^{۳۹} شمه مَقْدَسَ نِوِشْتَه اُون اوسگنه، اِمِي خاطر کن فکر بگرون چوون واسیطنه زَیروَنَه زَندِگِي دار، اِمِن هَه نِوِشْتَه اِنِيَه کن مرا شاهیدی دَرِن. ^{۴۰} ولی هَنوزِنِي نِپِيسْتَرُونَه چمن وَر بَر تا زَیروَنَه زَندِگِي بَدَار.

^{۴۱} «آدمونکا شکوه و جلال قبول نَمکرد، ^{۴۲} ولی بَموسْتِيَمَه کن شمه خِدا موحبتي اِشْتَن دَلِيکَا نِدار. ^{۴۳} اَز اِشْتَن دَد نومیته آمیمه، ولی شمه بَمِن قبول نینکرد. اگم دَیِرِي اِشْتَن نومیته با، اَي قبول بگرون. ^{۴۴} چِنْتَر بَشَارُون اِیْمَان وَرِدِ وَقْتِي کن یَنِدْکَا شکوه و جلال قبول بگرون، ولی اَشْکُوَه و جلالی دومله نیرون کن تَاکْ خِدا طَرَفِيکَا ؟ ^{۴۵} فکر مگر اَزِيْمَه کن دَد وَرِيکَا شمه موْتَهْم بگمه؛ اَ کُن بَشِيْمَه موْتَهْم بگي، موسی اِپِیْعَمْبَر، هَه گسی کن چي سَرْدِرِ اومید بَدَاشْتِيرون. ^{۴۶} اِمِي خونه کن اگم موسی باور آگریرون، بَمِن نِي باور آگریرون، اِمِي خاطر کن موسی چمن خونه نِوِشْتَشَه. ^{۴۷} ولی اگم چي نِوِشْتَه اُون باور نِدار، چِنْتَه چمن گفون باور بگرون؟»

٦

عیسی پنج هزار نفری هَرَدِ چي دَرِ

^۱ ابي مودتی به دومله، عیسی دیراچَه جلیلی اَوْرِيْرَا شَه، کن هَه دیراچَه اِتِیْرِيَه به. ^۲ بَرْگَه جَمَاعَتِي چي دومله رونه آبین، اِمِي خونه کن اَنِشَوْنَه اَن و موعجِزِ اِنِي کن آزاربون شفا دوعه را اَنجوم دوعش به، ویندشون به. ^۳ پس عیسی کواپی کا پَشَه و اِشْتَن شاگردوَنَه اَجْگَا کا نَشْتَه. ^۴ یَهُودِيون پَسَخَه عیید نَزْک به. ^۵ وقتي عیسی اِشْتَن گَلَه راست آگردشه، ویندشه کن بَرْگَه جَمَاعَتِي چي طَرَف کان اَمِه. اَ فیلپُسیس وَاْتَه: «کِرْم جگا کا نون بِخِرْم تا اِمِ آدَمِن بَرِن؟» ^۶ اِمِي وَاِئِش تا آي وردا وَرِدِ بگر، اِمِي خونه کن عیسی اِشْتَن بَموسْتِيَه بَپِيشَه چِگَر. ^۷ فیلپُس

جواب داته: «اگم دوڀست دڀناری قَدَرَنون نڀ چوونرا بخرم کن ایله کارگری شش ماه مژد چوونرا آنڀیرست، حتی اگم هرگم نونَه پسه اڀی برن.»^۸ ایله دڀر شاگردونکا کن چڀ نوم آندرڀاس به و شمعون پطرسڀ برا به، واتشه:^۹ «زوعه اڀی اڀم جگا کا مند کن پنچ گله ژ نون و د مای دار، ولی اڀم کڀیا اڀ جماعتڀرا وس بوئی؟»^{۱۰} عیسی واتش: «آدمون بنشامونه.» آجگا برگه اڀسبڀتی به. پس اڀن کن نڀزک به پنچ هزار مرد بینه نشتن.^{۱۱} اموقه عیسی نونون پگتیش و شکرگرد به دومله، اڀنی کن نشت بینه چوون دلکا رست گردشه و هنته مایون نڀ هنتر گردش و هرگمی هرچنه کن اڀیش به ڀی آداشونه.^{۱۲} وڀتی کن جماعت هردهشونه و سڀر اڀین، عیسی اڀتن شاگردڀش واته: «خرد نونڀی کن مندڀه گرد اگر تا چڀ اڀی هیچ اڀمو.»^{۱۳} پس اڀن دانر چرگه خرد نونڀی کن اڀنچ گله ژ نونڀیکا کن جماعت هردهشون به، جم اگردشون.

^{۱۴} وڀتی مردوم اڀم نشونه و موعجڀر کن عیسی آنجوم دوغش به وڀندشون واتشون: «واقڀین کن آهه ڀیغمبر کن ڀی دنڀیا را با.»^{۱۵} وڀتی کن عیسی سر اگنه اڀن بڀیشونه بان، زورڀنه اڀی بڀرن وڀادڀشا اکرڀن، آجگا کا ڀرن شه و اڀتن تاگه کورا شه.

عیسی اوی سردر گل بڀری

^{۱۶} دڀرمازی موڀه، عیسی شاگردن دڀراچه ظرفڀرا شڀن،^{۱۷} لاتڀیگکا دنشنتڀنه و دڀراچه اوریڀرا، شهر گفرناحومڀرا رونه اڀین. هوا تاریک آبه به و عیسی هنورڀنی چون ور آمه نڀه.^{۱۸} هه موڀه دڀراچه اڀمی خونه کن برگه و اڀی راست آبه به خراو آبه.^{۱۹} وڀتی کن حدود، شش کلڀیومتر پارو ژشون ب، عیساشون وڀند کن دڀرا سڀریکا کا گل ژ و لاتڀیگکا کا نڀزک آبه، پس ترسستڀن.^{۲۰} ولی عیسی اڀنش واته: «آزڀمه؛ مترسه.»^{۲۱} دومله اڀن اڀیشون به عیسی لاتڀیگکا دنشامونڀن کن لاتڀیکه جخت جگا اڀیرا آرسنه کن اڀن اڀیشون به بشون.

عیسی، زندگڀی نونه

^{۲۲} سوسه، جماعتڀی کن دڀراچه اوریکا مند بین، سر اگنڀنه کن اڀجگا فقط ایله لاتڀیکه به و عیسی نڀ اڀتن شاگردونه ا لاتڀیکه کا دنشته نڀه، بلگم چڀی شاگردن تنخا شه بینه.^{۲۳} دڀیر لاتڀیکه اڀنی تڀیرڀه دڀراچکا آمڀنه و ا جگای نڀزکی آرستڀن کن، آ آدمن، خداوندڀی شکر کرد به دومله نون هردهشون به.^{۲۴} پس وڀتی مردووم وڀندشونه کن نه عیسی اڀجگا کار و نه چڀی شاگردن، ا لاتڀیکه اون سردر دنشنتڀنه

و عیسی دومله گردسته خونه گفرناحومیرا شینه.

^{۲۵} و قتی این عیسا شون دیراچه اوریکا بویندین، بی واتشون: «استا، گینی ام جگرا آمه ایشه؟» ^{۲۶} عیسی جواب دایه: «حییقتا به شمه باتیمه، چمن دومله بگردستیرون، ولی نه چمن نشونه اون و موعجیزاون خونه کن ویندرونه، بسکم انونی خونه کن هر درون و سیر آبیرون. ^{۲۷} هر دچی ایی را کن هیچ آرب کار مگر، بلکم هر دچی ایی خونه کار بگر کن تا زیرونه زندگی بماندیه، هر دچی ایی کن اینسانی زوعه به شمه آردا. ای خونه کن خدا، هه آستامونیه دد، اینسانی زوعه سر مهر تایید ژشه.» ^{۲۸} اموقه عیسی کا دپرسستین: «آمه پی چبگرم؟ خدا بییشه کن آمه چه کارنی انجوم بدرم؟» ^{۲۹} عیسی اینش جواب دوعه: «خدا کار آمه کن، آگسی سردر کن رونه اگر دشه ایمان بوغر.» ^{۳۰} پس این عیسا شون واته: «چه نشونه و موعجیز ایی چمر بگشه تا آمه بوینم و بته ایمان بوغورم؟ چه موعجیز ایی بگشه؟ ^{۳۱} چمه بابا ان ویاوونیکا متا هر دشون، انونی کن آستامونیکا وارسته. هته کن موقدسه نوشته اونکا نوشت ه آبه یه کن: "موسی، آستامونیکا، اینش نون دایه تا برن." ^{۳۲} عیسی جواب دایه: «حییقتا به شمه باتیمه، موسی نیه کن انونی آستامونیکا به شمه آدایه، بلکم چمن دد یه کن حقیقیه نونی، آستامونیکا بشمه در. ^{۳۳} ای خونه کن خدا نون، هیه کن آستامونیکا ویرا و به دنیا زندگی در.» ^{۳۴} پس این عیسی واتشون: «آقا اوزون ام نونی آمه بد.» ^{۳۵} عیسی اینش واته: «انونی کن زندگی ببخشستی آزیمه. هر کم چمن وربا انشتا آنتب و هر کم بمن ایمان بوغر هرگز تیشیش آنین. ^{۳۶} ولی هته کن بشمه واتم، هر چنه کن شمه بمن ویندرونه، اما هنورنی ایمان نیئورد. ^{۳۷} گرد اپنی کن دد بمن در، چمن ور بومنه؛ و اکن چمن وربا، آز هرگز ای رد نمکرد. ^{۳۸} ای خونه کن آستامونیکا ویرمه نیمه تا اشن خاسته انجوم بدرم، بلکم آمه ایمه تا دد خواسته کن بمانش رونه اگر دیه انجوم بدرم. ^{۳۹} و دد خواسته کن بمانش عندییه، ایمه کن هیچ کرم اینیکا کن آبن دوعشه از دست ندرم، بسکم اوون دیوون گرد روجیکا زند آگم. ^{۴۰} ای خونه کن خواست چمن دد ایمه کن هر کم زوعه دایسه و بی ایمان بوغر زیرونه زندگی بدار، و آز دیوون گرد روجیکا ای زند آمگرد.»

^{۴۱} اموقه یهودین چی خونه غور ژشونه، ای خونه کن عیسی واتش به «آزیمه انونی کن آستامونیکا ویرمه.» ^{۴۲} این اواجینه: «مگم ام مرد، یوسوفی زوعه، عیسی نیه کن آمه چی دد وننه آزیم؟ پس چنته ایسه باتیه کن، "آزاستامونیکا

ویرمه ایمه؟»^{۴۳} عیسی جوابیکا واتش: «اشتن دلکا غور مژنه. ^{۴۴} هیچ کس نیشا چمن ور با غیرآز آکن، دد کن بمن رونه آگردشه، آی چمن طرف دراکینه، و آز دیوون گرد روجیکا آی زند آمگرد. ^{۴۵} پیغمبرون نوشته اونکا نوشته آبه یه کن ”گرد این خدا کا اموج بگنینه.“ پس هر گم خدا کا درسته و ایکا اموج گتسه، چمن ور آ. ^{۴۶} هیچ گم دد ویندش نی، مگم آکن خدا ظرفیکا ببو؛ آ، دد ویندشه. ^{۴۷} حقیقتا به شمه باتیمه، هر گم ایمان دار زیرونه زندگی دار. ^{۴۸} آزا نونیمه کن زندگی ببخشستی. ^{۴۹} شمه بابان، ویاوونیکا مئا هردشون ولی هنی مردینه. ^{۵۰} ام آنونیه کن آستامونیکا ویرمه، تا هر گم ام نونیکا بر، ممر. ^{۵۱} آزیمه آ زند نون کن آستامونیکا ویرمه. اگم کسی ام نونیکا بر تا ابد زند بماندیه. نونی کن آز درم تا دنیا زندگی بدار، چمن جندک.»

^{۵۲} آموقه یهودیون دلکا خرا خله اپی راست آبه و آواجینه: «ام مرد چنت بشای اشتن جندکی امه آدر تا برم؟» ^{۵۳} عیسی اینش واته: «حقیقتا به شمه باتیمه کن تا اینسانی زوعه جندکی مر و چی خونی مهنجه اشتن وجودیکا زندگی نیرونه. ^{۵۴} هر کم چمن جندکی بر و چمن خونی پنجه زیرونه زندگی دار و آز دیوون گرد روجیکا آی زند آمگرد. ^{۵۵} امی خونه کن چمن جندک حقیقیه هردنین و چمن خون حقیقیه هنتیه. ^{۵۶} کسی کن چمن جندکی بردی و چمن خونی بنتی، آ چمن دلکا بماندی و آز، چی دلکا. ^{۵۷} هته کن دد ای کن زندگی ببخشستی بمن رونه آگردشه و آز دد خونه زندایمه، پس هرکم کن بمنکا بردی، آ نی چمن خونه زند ببتیه. ^{۵۸} امه نونی کن آستامونیکا ویرمیه؛ نه آ نونی شیوار کن شمه دد ان هردشون ام حالینه مردین؛ هر کم ام نونیکا بر تا ابد زند بماندیه.» ^{۵۹} عیسی ام گفون وقتی کن شهر گفر ناحومیکا اموج آدریه، یهودیون عبادتگا کا ژشه.

پطروسی ایعتراف کرده

^{۶۰} عیسی خیلی شاگردونکا وقتی ام گفندشون درسته واتشون: «ام چتیه آموجیه، کی بشای آی قبول گرد؟» ^{۶۱} ولی عیسی بموستیه کن چی شاگردن ام گفی خونه کابین غور ژ و اینش واته: «ام گف شمه برصخ آرگرد؟ ^{۶۲} پس اگم شمه بوینه کن اینسانی زوعه آ جگا ایرا کن چیمی به نه مند به، گفا بشیه چه بگرون؟ ^{۶۳} خدا روخه کن زندگی در؛ جندک اصلا نیشا زندگی بدر. گفنی کن آز شمرا واتمه روح و زندگیه. ^{۶۴} ولی شمه دلکا بعضین هستنیه کن ایمان

نِئُورِد.» اِی خونه کن عیسی اَوَلِیکا اَزَنیَه کن کیین ایمان نِئُورِد و کِییَه اَ کن بی خِیانت بَگیَه. ^{۶۵} چِی به دومله عیسی واتشه: «اِی خاطر به کن شمَه واتِم کن هیچ گم نِیسا چمن وَر با مگم اِمکن آستامونیه دَد وریکا بی آدوعشون ببو.» ^{۶۶} اِی به دومله، عیسی خِیلی شاگردونکا آگردستینه و دِ چِی دومله نِشین. ^{۶۷} پس عیسی اَ دانزَ شاگردی واتش: «شمَه نی بَیرونَه بَشَه؟» ^{۶۸} شَمعون پَطرس جواب داشه: «آقا چِیکی وَر بَشَم؟ زَیرونَه زَندگی گفن، اِشته وریکار.» ^{۶۹} آمه ایمان وَر دَمونه و سَر آگَنه ایمون کن ته، خدا اَ قدوسیشه.» ^{۷۰} عیسی اوون جواب داشه: «مگم شمَه دانزَ نفری من اینتخابم گَرَد نی؟ با اِم حال، ایلَه شَمکا اِبلِیسه.» ^{۷۱} عیسی شمعون اسخریوطی زوعه یهودا خونه کن ایلَه اَ دانزَ گَله شاگردیکا به گف رُشه، کن اَ اِپیش به عیسی تسلیم بگر.

۷

عیسی اواله اون عیدیرا بَشیه

^۱ چیمی به دومله، عیسی اِی مودتی ولته جلیلکا آگردیه. اَنپیش به یهودیه کا ببو، اِی خاطر کن یهودین اِپیشون به اِی بکشِن. ^۲ اواله اون عید کن یهودیون ایلَه عیدونکار، زِزک به، ^۳ پس عیسی برا اِن بی واتشون: «اِم جگاکا بَرشن و یهودیرا بَش تا اِشته شاگردن نی، اَ کارنی کن بگَشَه بویِن، ^۴ اِی خونه کن هر گم اِپیشه کن اِی آزنن، نونکه کار نییگرد. اگم اِم کارون بگَشَه، بَشتن دنیارا آمون.» ^۵ اِی خونه کن حتی چِی بران نی بی ایمان ندارینه. ^۶ پس عیسی اِینش واتَه: «هنوزنی چمن وقت آرسته نیه، ولی شمرا هر وقتی مناسیبه. ^۷ دِنیا نِیسا شمَه کا نیفرت بدارِ اِما بَمنکا نیفرت دارِ، اِی خونه کن از شاهییدی بدامه کن چِی کارن بدینه. ^۸ شمَه اِشتن عیدیرا بشه، آزیسه اِم عیدیرا نام، اِی خونه کن چمن وقت هنوزنی آرسته نی.» ^۹ عیسی اِی واتشه و جلیلکا مند. ^{۱۰} ولی بَعْد اِمکن کن چِی بران عیدی خونه شیئه، اَ نی شه، ولی آشکارنشه، بلگم نونکه شه. ^{۱۱} پس یهودین، عیدَه هنگوم چِی دومله آگردین و دَر پرسیئه: «اَ مرد کرم جگاکار؟» ^{۱۲} و چِی خونه مردومی دلکا برکه خرا خِله اِی به. بعضی اواجینه: «چاگه مردیه.» اِما بعضی اواجینه: «نِه! مردومی گمرا بگی.» ^{۱۳} ولی اِی خونه کن یهودیونکا اترسیئه، هیچ گم آشکارا عیسی خونه گف نَزنیَه. ^{۱۴} اِما وقتی عیدی نِصب گِذشته به، عیسی معبدی دَلرا آمه و دَمند آموج دوعه. ^{۱۵} یهودین تَعَجُب گردشون به و دَر پرسیئه: «اِم مرد کن دینی درسی

خَنَدَش نِيَه، چِنْتَر بَشَايَه اِنْتَر دانشي بِدَارِ؟»^{۱۶} عیسی چوون جَوَابِیْکَا وَاِتِش: «چِیْنِی کِن بَشِمَه اَمُوج دَرِمْ، بَمَنکَا نِيَه، بَلِگَم اَیْکَاَر کِن بَمَن رَوْنَه اَگَرْدَشَه. ^{۱۷} اگم کسی بَپِیْشَه چِی اِیْرَاد اَنجُوم بِدَر، بَمُوسْتِیَه کِن اِم اَمُوجِن خِدا کَار، یَا اَز اِشْتَنکَا بَاتِیْمَه. ^{۱۸} اکن اِشْتَنکَا بَاتِی، اِشْتَن شِکُوه وَجَلَالِی دُومَلَه یَه، وَلی اکن اِشْتَن رَوْنَه اَکَرِی شِکُوه وَ جَلَالِی دُومَلَه بَبُو، صَادِیْقَه وَ بَیْکَا هِیچ دُرُوی نِيَه. ^{۱۹} مَگَم مُوسِی اِ پِیغَمْبَر شَرِیْعَتِش بَشِمَه اِنْدَاشَه؟ اَمَا اِم حَالِیْنَه هِیچ کَم شَمَکَا، شَرِیْعَتِی وَاتَه چِیْیُون اَنجُوم نِدَارُون. چِیْرَا بَپِیْرُونَه بَمَن بَکِشَه؟»^{۲۰} مُردُوم جَوَاب دَاشُونَه: «تَه پَرِیَانِی اِیْشَه! کِی بَپِیْشَه بَتَه بَکِشَه؟»^{۲۱} عیسی چوون جَوَابِیْکَا وَاِتِش: «اَز اَی کَارِی گَرْدِمَه وَ شَمَه گَرْد اَیْکَا تَعَجَب گَرْدِرُونَه. ^{۲۲} مُوسِی سَنَت گَرْد حَکْمِی شَمَه اَدَاشَه - اَلْبَت اِم حَکْم مُوسِی کَا نَبَه بَلِکَم بَابَاوَنکَا بَه وَ شَمَه مُوقَدَسَه شَنْبَه رُوجِیْکَا زُوعَه اُون سَنَت بَگَرُون. ^{۲۳} پَس اگم اِیْنَسَان مُقَدَسَه شَنْبَه رُوجِیْکَا سَنَت بَبِی تَا مُوسِی شَرِیْعَت مَچْکَه، چِیْرَا بَمَنکَا اَسْرَنگِیْنَه کِن اِیْلَه اِیْنَسَانِی جَنْدِکِی مُقَدَسَه شَنْبَه رُوجِیْکَا کَامِیْلَا شِفا دَاْمَه؟ ^{۲۴} بَه ظَاهِر دِیْوُون مَکَر، بَلِکَم بَه حَق دِیْوُون بِکَر.»

مَگَم بُو اَمِیْسَح بَبُو

^{۲۵} بَعْضِی اُورْشَلِیْمِی اَدْمُونکَا وَاِتِشُون مَگَم اِم هَه نِيَه کِن اَپِیْشُونَه بَبِی بَکِشِن؟ ^{۲۶} اِم اِ جِگَاکَار، کَا اَشْکَا رَا گُف رُو اَیْن بَبِی هِیچِی اِی نِیْوَات! بَبِیَه کِن قَامِی یَالَه اَدْمِن وَاقِیْن سَر اَگَنَه بَبُون کِن اِم هَه وَعَد اَدُوعَه مَسِیْحَه؟ ^{۲۷} وَلی اَمَه بَمُوسْتِیْمُون کِن اِم مُرد گَرْم جِگَاکَا اَمِیَه وَ وَقْتِی کِن وَعَد اَدُوعَه مَسِیْح ظُهور بَکَرِیْچ کَم نِیْمُوسْت کِن اَکِرْم جِکَا کَا بُوْمِیَه. ^{۲۸} پَس وَقْتِی کِن عِیْسِی مَعْبَدِیْکَا اَمُوج اَدَرِیَه، تَتَه لَسَنَه وَاِتِش: «شِمَه بَمَن اَزَنَه وَ بَمُوسْتِیْرُون کِرْم جِگَاکَا اَم. وَلی اَز اِشْتَن بَسَر اَمَه نِیْمَه وَ اکن بَمَن غَنْدَشَه حَقَه؛ وَ شَمَه اَی اَنِیْمُوسْت. ^{۲۹} وَلی اَز بَبِی اَمُوسْت، اِمِی خُونَه کِن اَز چِی ظَرْفِیْکَا اَمَه اِیْمَه وَ اَبْمَن غَنْدَشَه. ^{۳۰} پَس اَپِیْشُون بَه بَبِی وَیْلَاخِیْن، اَمَا هِیچ گَم چِی سَرْدِرِ بَال دَرَاز اَنِگَرْدَشَه، اِمِی خُونَه کِن عِیْسِی وَقْت هَنْوَرْنِی اَرَسْتَه نَبَه. ^{۳۱} اِم حَالِیْنَه، حَیْلِی مُردُومِیْکَا بَبِی عِیْسِی اِیْمَان وَرْدَشُونَه. اِیْن اَوَاجِیْنَه: «مَگَم وَقْتِی مَسِیْح ظُهور بَکَر، اِم مُردِیْکَا وَیْشَتَر نَشُونَه وَ مُوعْجِزْ بَگِیْه؟»

^{۳۲} وَلی قَرِیْسِیُون فَرَقَه عَالِیْمُون گُوش اَرَسْتَه کِن مُردُوم عِیْسِی خُونَه اِنْتَر گُفُونِی بَرْن. پَس سَرَان کَاهِیْنِن وَ قَرِیْسِیُون فَرَقَه عَالِیْمِن، مَعْبَدِی مَامُورُون

عَنْدِشُونَه تا آی ویلاخین. ^{۳۳} آموقه عیسی واتِشَه: «دِ تَلْکَه اِی شَمَنَه دَر اِیْمَه، وِچِ بَه دوْمَلَه گِسی وَر بَشِیْمَه کِن بَمِنِش عَنْدِیَه. ^{۳۴} چمن دوْمَلَه بَگَرْدِستِیرون، ولی بَمِن پَیْدَا نِیَنگَرْد؛ اَجْگَا اِی کِن اَز هِسْتِیْمَه، شَمَه نِیَنشَا آمَه.» ^{۳۵} پَس یَهُودِیْن یَنْدِ وَاِشُون: «اِم مَرْد بَیْیَشه کَرَم جِگَارَا پِشو کِن آمَه نِیْمُونَه شَا آی وِیْنْد؟ اِیْیَشه یَهُودِیُونِی وَر بَشُو کِن یُونَانِیُون دَلْکَا وِلاخ اَبَه اِیْنَه وَ یُونَانِیُون اَمُوج بَدْر؟ ^{۳۶} چِی مَنظُور چَه چِی بَه کِن وَاِش، ”چمن دوْمَلَه بَگَرْدِستِیرون، ولی بَمِن پَیْدَا نِیَنگَرْد؛ وَ اَجْگَا کِن اَز هِسْتِیْمَه، شَمَه نِیَنشَا آمَه“؟»

رِبَارِی کِن زَنْدِ آو دَارِ

^{۳۷} عیدی آخَر رُوجِیْکَا، کِن عیدی یالَه رُوج بَه، عیسی پا مَنْد وَ تَتَّ ه لَسَنَه وَاِش: «اِگَم گِسی تَشِیْشَه، چمن وَر با وَ بِنَجَه. ^{۳۸} هر کِم بَمِن اِیْمَان بُوْعَرِ، هَتَه کِن مَقْدَسَه کِیْتَاوون دَلَه باْتِی، چِی دَلْکَا زَنْدِ آو رِبَارِن شِرِ شِرِ دَرَان.» ^{۳۹} عیسی اِم گِی موقْدَسَه رُوج خُونَه وَاِش، کِن، اِیْنِی کِن بَی اِیْمَان بُوْعَرِن آی وِیَنگَت؛ اِیْمِی خُونَه کِن هَنُورْزِی موقْدَسَه رُوج عَطَا اَبَه نَبَه، اِیْمِی خُونَه کِن عیسی، هَنُورْزِی جَلال، گَتَش نَبَه.

^{۴۰} وَ قَتِی مَرْدُوم اِم گَفِیْنِشُون دَرَسْتَه، بَعْضِیْن وَاِشُون: «وَاقِیْن کِن اِم مَرْد، هَه وَ عَدَّ آدُوعَه پَیْغَمْبَر کِن پِی با.» ^{۴۱} بَقِیْیَه اَوَاجِیْنَه: «اِم مَرْد هَه وَ عَدَّ آدُوعَه مَسِیْحَه.» ولی دِیْبَر کَاوَلَه اِی وَاِشُون: «مِگَم مَسِیْح جَلِیْلِیْکَا آ؟ ^{۴۲} مِگَم موقْدَسَه کِیْتَاوون نَوَاجِیْنَه کِن مَسِیْح دَاوُودِ پَادِیْشَا اوودومِیْکَار وَ بَیْت لَحِیْکَا وَ آ آوَادِی اِیْکَا آ کِن دَاوُودِ پَادِیْشَا اَجْگَا اِی بَه؟» ^{۴۳} پَس عیسی خُونَه، مَرْدُومِی دَلْکَا اِیخْتِلاَف دَگَنَسْتَه. ^{۴۴} بَعْضِیْن اِپِیْشُون بَه آی ویلاخین، ولی هِیْچ مِگَم چِی سَرِدرِ بَال دَرَاز اَنگَرْدِشَه.

^{۴۵} آموقه مَعْبَدِی مَامُورِن، سَران کَاهِیْن وَ فَرِیْسِیُون وَر وِیْگَرْدِستِیْن. اِیْن مَامُورِن کَا دَپَرِیْسِیْتِیْن: «چِیْرَا عِیْسَارُون نُورْد؟» ^{۴۶} مَامُورِن جَوَاب اَدَاشُون: «تا اِیْسَه، کِسی اِم مَرْدِی شِیوَار گَف رُش نِیَه!» ^{۴۷} فَرِیْسِیْن اِیْنِشُون وَاْتَه: «مِگَم شَمَه نِی گُوول هَرْدَرُونَه؟ ^{۴۸} مِگَم قَامِی یَالُون کَا یَا فَرِیْسِیُون کَا کِسی هِسْت کِن بَی اِیْمَان وَرْدِش بَبُو؟ ^{۴۹} ولی اِم جَمْعِیْت کِن شَرِیْعَتِیْکَا چِی اِی نِیْمُوسْت، مَلْعُونِیْنَه.»

^{۵۰} نِیْقُودِیْمُوس کِن چِیْمِی بَه نَ عِیْسِی وَر شَه بَه وَاِیْلَه فَرِیْسُون کَا بَه، اِیْنِش وَ اْتَه: ^{۵۱} «مِگَم چَمَه شَرِیْعَت کِسی مَحْکُوم بَکِیَه، بِی اِم کِن اَوَلِیْکَا چِی گِی دَرَسَه وَ

سَر آگِنِه کن چَش گردِيَه؟»^{۵۲} آين جوابيکا واتِشون: «مگم ته ني جليلي ايشه؟ بگرد و بوين کن هيچ پيغمبري جليليکا راست آبه ني.»^{۵۳} چي به دومله هر گم اِشتن گرا شه.

۸

۱ اما عيسى زيتوني كورا شه.

زنا كار ژني بخشسته

۲ سوکه خون، عيسى هني معبديرا آمه. مردووم گرد عيسى ور آمين و عيسى نشته، دمند آوون آموچ دوعه. ۳ توراتي مُعلِّمين و فريسيون فرقه عاليمين، ايله ژني کن زينا گرد موقه ويلاخنيشون به وردشونه و بي مردمي دلکا پا داشتيشون، ۴ آين عيساشون واته: «استا، ام زن زينا گرد موقه ويلاخيسته يه. ۵ موسي پيغمبر، شريعتيکا آمش حکم گردِيَه کن انتر ژن سَنگ سار ببون. ايسه ته چه باتيشه؟» ۶ آين اِمي واتشون تا عيسى ورداورد بکن و رقي چي موتهم کردرا بوين. ولي عيسى اِشتن کله بن برفندش و اِشتن انگشتينه زميني سردر نوشتش. ۷ ولي وقتي آين هي ایکا سوال اگرينه، عيسى راست آبه و آينش واته: «شمه دلکا، هر گمي کن بيگناخه، اولين سه ام ژني بژنه.» ۸ و هني کله بن برفندشه، زميني سر نوشتش. ۹ اما وقتي آين اِمشون درستَه، ايله ايله، يال تا گيچ آجگاكا شينه و تاگه عيسى مند آزيننه کن چي نار پا مند به. ۱۰ عيسى راست آبه و آژني واتش: «آي ژن، آين کرم جگاگان؟ هيچ گم بته محکوم نکرديش؟» ۱۱ ژن جواب داشه: «هيچ گم، آفا.» عيسى بي واتشه: «آز ني بته محکوم نمگرد. بش و چيمي به دومله دگناخ مکه.» [

آز دنيا نوريمه

۱۲ عيسى هني مردومينه گف ژشه و واتش: «آز دنيا نوريمه. هر کم بمنکا پيروی بگر، ظلماتيکا گل نيژن، بلگم زندگي نوري، بداشتيه.» ۱۳ پس فريسيون فرقه عاليمين عيساشون واته: «ته اِشتن، کاي شه اِشترا شاهيدي دوعه، اشته شاهيدي معتبر ني.» ۱۴ عيسى چوون جوابيکا واتشه: «حتي اگم آز اِشتن اِشتن خونه شاهيدي بدرم، چمن شاهيدي درستَه، اِمي خونه کن بموستيمه کرم جگا آمه ايمه و کرم جگارا بشيم. اما شمه نيئموست آز، کرم جگاكا آميم و کرم جگارا بشيم.» ۱۵ شمه اينسانيه فكرينه ديوون بگرون، ولي آز کسی سردر ديوون نمگرد.

۱۶ با ام حال حتی اگم گسی سَرِدِدیوون بگم، چمن دیوون گردِ دِرِستَه، اِمی خونه کن آز تاك نیمه کن دیوون بگم، بلگم آزیمه و دَدَ کن بَمِنِش عَنَدِیَه. ۱۷ شَمَه شریعتیکا نِوِشْتَه یَه کن دِ گِلَه شاهیدی شَهَادَت موعَتَبَر. ۱۸ هِم آز اِشْتَن، اِشْتِرا شاهیدی بَدَامَه و هِم دَدَ کن بَمِنِش عَنَدِیَه، مِرا شاهیدی دَر. ۱۹ اَموقه عیسی کا دَپَرَسْتِین: «اِشْتَه دَدَ کَرَم جِگاکار؟» عیسی جواب داشه: «شَمَه نه بَمِن آزَنه و نه چمن دَد. اگم بَمِن آرزنیرون چمن دَد نی آرزنیرون.» ۲۰ عیسی ام گفون اَموقه کن مَعَبَدی خزانَه کا اَموج آذَرِیَه، واِش. ولی هیچ گسی بی نِویلاخنیشه، اِمی خونه کن هَنوزنی چِی وقت آرسْتَه نِبَه.

۲۱ عیسی ایگر دِیِرَآینِش واْتَه: «آز بَشِیم و شَمَه چمن دوْمَلَه بَگَرِدِستِیرون، ولی اِشْتَن گِناخیکا بَمَرْدِیرون. اَجگا کن آز بَشِیم شَمَه نِیْشَا اَمَه.» ۲۲ پس یهودین واِشون: «مگم اَبِیْشَه اِشْتَن بِکِشَه کن باْتی، ”اَجگا کن آز بَشِیم، شَمَه نِیْشَا اَمَه“؟» ۲۳ عیسی آینِش واْتَه: «شَمَه زمینی شِنینه از آستامونی شِن. شَمَه اِم دنیا شِنینه، اَزَام دنیا شِن نیمه. ۲۴ بَه شَمَه واْتَه کن اِشْتَن گِناخونکا بَمَرْدِیرون، اِمی خونه کن اگم ایمان مَوَر کن آز، ا هَسْتِیمَه، اِشْتَن گِناخونکا بَمَرْدِیرون.» ۲۵ پس آین عیساشون واْتَه: «تَه کِیْشَه؟» عیسی جواب داشه: «آز هَه اِیمَه کن اَوَلِیکا بَه شَمَه واْتَه. ۲۶ آز شَمَه خونه وِر چِیون دَارِم کن بواجم و دیوون بگم. اما اکن بَمِن رونه آکَرْدِش، حَقَه و آز اچِی کن ایکا دَرَسْتَمَه دِنیا را باتیم.» ۲۷ آین سَر اَنَه گِنیْنه کن عیسی آستامونیه دَد خونه اَووْتَه گف بَرِی. ۲۸ پس عیسی آینِش واْتَه: «وقتی کن اینسانی زوعَشون چو سَرِیکا راست آگَرَد، اَموقه بَقَهْمِستِیرون کن آز ا هَسْتِیمَه و اِمکن آز اِشْتَن زاکِینی سَرِدِرِ کاری نَمَگَرَد، بسکم هَتَه کن چمن آستامونیه دَد بَمِن اَموْتَشَه، گف بَرِم. ۲۹ وَا کن بَمِن رونه آکَرْدَشَه، بَه مِنه دَر. ا بَمِن تاك آهَشْتَش نی، اِمی خونه کن آز اوزون ا کارونی اَنجوم دَرِم کن، اِی حَش آرگَرَد.» ۳۰ اِم گفون خونه، حَیلِین بی ایمان وِرْدِشونَه.

حَیْقَت بَشِمَه آزاد آرگَرَد

۳۱ عیسی یهودینی کن بی ایمان وِرْدِشون بَه، واِش: «اگم چمن گلامیکا بوموْتَه، حَیْقَتا چمن شاگَرْدِنیْنه. ۳۲ و حَقِیْقَتی آزَنه، و حَقِیْقَت بَشِمَه آزاد آرگَرَد.» ۳۳ آین عیساشون جواب دوعَه: «اَمَه ابراهیم پِیغَمبری نَتاجِیکامون و هیچ موقه، هیچ کسی وِزِیرِنبِیمون. چَنْتَر یَه کن باتِیْشَه، ”آزاد بَبِیمون“؟»

^{۳۴} عیسی آینش جواب دашه: «حییقتا بَشَمَه باتیمه، کسی کن گِناخ بَکی، گِناخی وَزَیَر. ^{۳۵} وَزَیَر هیچ جِگاپی گکاش نیه بَلگم، زوعه را همیشه جِگا هسته. ^{۳۶} پس اگم زوعه شمه آزاد آکر، واقیین آزاد آتب.»

^{۳۷} «بموسستم کن ابراهیمی نتاجیکارون، ولی چمن کِشته دومله ایرون، امی خونه کن چمن کلام شمه دلکا جگاپی پیدا آنیکرد. ^{۳۸} آز اچی اییکا کن دَد وَرِیکا ویندَمه گف بَرَم ولی شمه آ کاری بَگرون کن اِشَتَن دَدکا دَرَسْترونه.» ^{۳۹} آین واتشون: «چمه بابا ابراهیمه.» عیسی آینش واته: «اگم ابراهیمی نتاجیکا بیرون، آ کارونی آگریرون کن ابراهیم آگریه. ^{۴۰} ولی ایسه شمه چمن کِشته دومله ایرون؛ آزی کن، حقیقتی کن خدا کا دَرَسْتِمَه شمرا جیگیر کردمه. ابراهیم اِنْتَر کاریش نِگَرَد. ^{۴۱} اما شمه، شمه دَد کارون اِنجوم دَر.» آین واتشون: «آمه بوجه کِته نیمون! آمه ایله دَد دارم کن هه خدایه.» ^{۴۲} عیسی آینش واته: «اگم خدا شمه دَد به، بَمَن رَی داریرون، امی خونه کن آز خدا طرفیکا آمه ایمه و ایسه ام جگا کایمه. آز اِشَتَن بَسَر آمه نیمه، بَلگم خدا بَمَن زونه آگَرَدَشه. ^{۴۳} چه خونه چمن گفونکا سَر آنگنه؟ امی خونه کن شمه نیسترون چمن کلامی قبول بَگَر. ^{۴۴} شمه، شمه دَد ابلیسی شنیته و شمه خواسته امه کن اچی اِنی کن شمه دَد بَییشه اِنجوم بَدَر. ابلیس اولیکا ایله قاتل به و حقیقتینه هیچ کاری نِداری امی خونه کن هیچ حقیقتی ایکا نیه. آ گف کن بَرَی، کا درو واته امی خونه کن چَی ذات دِرُو واته یه؛ امی خونه کن درو آواجَه و دِرُو عون دَدَیه. ^{۴۵} اما امی خونه کن حقیقتی شمرا باتیم، شمه چمن گفی باور نیئکرد. ^{۴۶} کِرَم گله شَمکا بَشای بَمَن گِناخیرا محکوم بَگَر. اگم آز حقیقتی باتیم چیرا بَمَن باور نیئکرد؟ ^{۴۷} کسی کن خِداکا ببو، خدا کلامی قبول بَکی؛ ولی امی خونه یه کن شمه قبول نیئکرد، امی خاطرکن شمه خدا کا نینه.»

ابراهیمی به نه از هستیم

^{۴۸} یهودین عیساوشون جواب دوعه: «آمه دِرست نَواجیمونَه کن تِه سامری هستیشه و پَریانی ایسه؟» ^{۴۹} عیسی جواب داشه: «آز پَریانی نیمه، بَلگم اِشَتَن دَد حُرمتی عَم بَرَدیم، ولی شمه بَمَن بیحرمتی بَگرون. ^{۵۰} با ام حال آز اِشَتَن جلالی دومله نیمه؛ کسی کن چی دومله هسته هیه کن دیوون بَگیه. ^{۵۱} حییقتا به شمه باتیم، اگم کسی چمن کلامی اِنجوم بَدَر هرگز نییمرد.» ^{۵۲} یهودین بی واتشون: «ایسه دِ یقین بموستیمون کن پَریانی ایسه! ابراهیم مَرَد و دِیَر

پَيَعْمَبِرِنِ نِي مَرْدِينَه، هَنَوَرَنِي تِه باتيشَه، ”كسي چمن كلامي انجوم بدرِ نييَمَرِدِن!“^{٥٣} تِه چمه بابا ابراهيميكا يال تَرِيشَه؟ اَ مَرَدَ و دِييَرِ پَيَعْمَبِرِنِ نِي مَرْدِينَه. بَشْتَنِ كِي بَمُوسْتِيشِ؟»^{٥٤} عيسي واتش: «اگم از اِشْتَرَا جلال بِنَمِ چمن جلاليرا ارزشي نيَه. اكن بمن جلال بَبَخْشِستِي چمن دَدِيَه، هَه كن شَمَه باتيرون، ”چَمَه خِدَايَه.“^{٥٥} ولي شمه آي آنيَتَرِنِي، ولي آز بِي آمَمُوسْت. اگم بواجِمِ آي آنيَمُوسْت شمه شيوار درو اواجِ بَبِيَمَه، ولي آز آي آمَمُوسْت و چي كلامي انجوم دَرِم. ^{٥٦} شمه بابا ابراهيم خَشِي اگريَه كن چمن روجي بُوِيَنَه؛ و آي ويندِشَه و خَشِ آبَه.»^{٥٧} يهودين بِي واتشون: «تِه هَنَوَرَنِي پَنجَاهِ سَالِرِ نيَه، ابراهيمي ويندَرَه؟»^{٥٨} عيسي آيِنِشِ واتَه: «حَيِيقْتَا بَه شَمَه باتيمَه، نارْتَرِ از اِمَكِنِ ابراهيمِ بَبُو، آز هِسْتِيم!»^{٥٩} پس سه پگتَشون تا آي سِنِگِ سَارِ بِيَكِن، ولي عيسي اِشْتَنِ نون آكردشه و معبديكا بَرِنِ بَرَشَه.

٩

عيسى ايله مادر زادَ ناوينا ابي شفا درِ

^١ عيسى كن كايبه راه كا شه، مادر زادَ ناوينايي ويندِشَه. ^٢ چي شاگردن آيكا دَپَرَسْتِين: «اِستَا، كِي گِنَاخِ كَرْدِشَه كن اِمِ مَرْدِ ناوينا دنيا آمِيَه؟ اِشْتَنِ يا چي نَنَه وَدَدَ؟»^٣ عيسى جوابِ داشَه: «نِه اَ گِنَاخِ كَرْدِشَه، وَ نِه چي نَنَه دَدَ؛ بَسْگَمِ اِنْتَرِ بِيَه تا خدا كارن آيكا ديارآبون. ^٤ تا روجيكا مَنَدِيَه پي چمن رَوَنَه اَكْرِي كارون انجوم بَدَرَم؛ كا شَوِ آبَه وَ هِيچِ كَسِ نِيَشَا شُوِيكا كارِ كَرْدِ. ^٥ تا وَقْتِي كن دِنِيَاكا هِسْتِيمَه، دِنِيَا نُورِيَمَه.»^٦ اِمِي واتشَه وَ زَمِينِي سَرْتُوو وَيگَرْدِشَه وَ تُو نَه گِيلِي سِي اَكْرَدِشِ، اَ گِيلِي اَ مَرْدِي چَمون سَرْمَالِسْتِشِ ^٧ وَ بِي واتشَه: «بَشِ وَ سِيلُوآمِي حُووَضِيكا بُوَشُور.» (سيلوآمِي معني ”فرستاديه“) پس اَ ناوينا اَ مَرْدِ شَه وَ شُوَشْتِشَه وَ اَجْگا كا چي چَمِنِ بِيِنَا آيِنِ وَ وَيگَرْدِستَه.

^٨ خَمُوسُوعَه اِنِ وَ كَسِينِي كن چيمي بَه نَ اَمَرْدِي گَدَاپِي كَرْدِ مَوْقَه وَيِنْدِشُونِ بَه، اَوَاجِيَنَه: «مَگَمِ اِمِ هَه نيَه كن اَنَشِيَه وَ گَدَاپِي اَكْرِيَه؟»^٩ بعضِي واتشون: «هَيَه.» بعضِي نِي واتشون: «نِه بَلْگَمِ بِي بَمَنْدِي.» اَمَا اِشْتَنِ يَزَنِ اَوَاجِيَه: «آز هَه ايمَه.»^{١٠} پس، آيكا دَپَرَسْتِين: «چِنْتَرِ اِشْتَه چَمِنِ اَجِ آيِيَنَه؟»^{١١} اَ جوابِ داشَه: «اَ مَرْدِي كن چي نومِ عيسي اَ گِيلِي سِي اَكْرَدِشِ وَ چَمِنِ چَمون سَرْمَالِسْتِشِ وَ بَمِنِ واتشَه ”سِيلُوآمِي حُووَضِيرا بَشِ وَ بُوَشُور.“ پس از شِيَمَه شُوَشْتِمَه وَ چَمِنِ چَمِنِ بِيِنَا آيِن.»^{١٢} اَيْنِ بِي واتشون: «اَ كَرَمِ جِگَاكَارَه؟» اَ مَرْدِ جوابِ داشَه:

«نَمُوسْت.»

۱۳ پس اَمِردی کن چیمی به نَ ناوینا به، فَرِیسِیون فرقه عالیمون وَر وَرِدِشونَه. ۱۴ اَروچ کن عیسی گیلی سی آگردشَه و چی چَمِنِش بینا آگرد، یهودیون مُقدسه شنبَه به. ۱۵، پَس فَرِیسِینِ نی ایکا دَپَرَسْتینِ کن چِنَتَر چی چَمِنِ آج آبینَه. اَمِردِ جواب دَاشَه: «اَچمن چَمون سَرگیلی مالستش و شوشتمَه و ایسه کایمَه ویند.» ۱۶ بعضی فَرِیسِیون فرقه عالیمونکا واِتَشون: «اَمِردِ خدا کا نَبیه اِمی خونه کن مقدسه شنبه روجی قانونی غَم نَیرد.» ولی دِیَیَرِ اَدَمِنِ واِتَشون: «چِنَتَه گِناخکارِ اَدَمی بَشایَه اِنَتَر نِشونَه اِنِ و موعجیزِ اِنی اَنجوم بَدَر.» و چوون دلکا ایختلاف دَگنستَه. ۱۷ پس اَینِ دِیَرِ کزرا اَمِردی کن چیمی به نه ناوینا به واِتَشون: «تَه اِشَتَن چی خونه چه باتیشَه؟ اِمی خاطر کن اِشته چَمون بینا آگردشَه.» اَمِردِ واِتَش: «اَپِیغَمبَرِیَه.»

۱۸ اَمّا یهودین باور نَگرینه کن اَ ناوینا به و چی چَمِنِ آج آبه اینه، تا اِمکن اَمِردی دَدَ نَنَه خِلَه گَرِدشون ۱۹ و اَوونکا دَپَرَسْتین: «اِم شِمَه زوعِبَه، هَه کن باتیرون ناوینا دنیا اَمَه؟ پَس چِنَتَر کن ایسه بَویندیه؟» ۲۰ چی دَدَ نَنَه جواب دَاشون: «بَموسْتیمون کن اِم چمه زوعَه یَه و بَموسْتیمون کن ناوینا دنیا اَمیه. ۲۱ ولی ایسه اِم کن چِنَتَر بینا آبه یَه، و یا کی چی چَمون آج آگردشَه، اَمَه نِزَم. بیکا دَپَرَسَه. اَلَمَنَد و اِشَتَن اِشَتَن خونه گَف بَرِیَه.» ۲۲ اَینِ اِمی خاطر اِنَتَر واِتَشون کن یهودیونکا اَترسینَه. اِمی خونه کن یهودین چیمی به نَ تَوافِقِ کَرِدشون به کن هر کم اِشَتَن زونی سَر بوعَرِ کن عیسی هَه وَعَدِ اَدوعَه مسیحه، اِی پی عیبادتگا کا ایخراج بَگن. ۲۳ اِمی خاطر به کن چی نَنَه دَدِ واِتَشون: «اَلَمَنَد؛ بیکا دَپَرَسَه.» ۲۴ پس هَنی اَمِردی کن چیمی به نَ ناوینا بَ، خِلَه گَرِدشون وَ بَی واِتَشون: «حَیِقی واِتَه خدا جلال بَدَ، اَمَه بَموسْتیمون کن اَمِردِ گِناخکار.» ۲۵ اَ جواب دَاشَه: «چی گِناخکاربه نَمُوسْت. تاکِ ایلَه چی بَموسْتیم، و اِمَه کن ناوینا بیمه و ایسه کام ویند.» ۲۶ اَینِ بیکا دَپَرَسْتین: «اَبَتَنَه چش کَرَد. چِنَتَه اِشته چَمون آج آگردشَه؟» ۲۷ اَمِردِ کن چیمی به نه ناوینا به، اَینِشِ جواب دَاشَه: «اَز کن ایسه نی بَشَمَه واِتَمه، شمه گوش نینَگَرَد؛ چیرا اَپِروَنَه هَنی دَرَسَه؟ مگم شمه نی بَیرون چی شاگَرِد بَبَه؟» ۲۸ اَینِ بَی رَمون اَدَاشون و واِتَشون: «تَه چی شاگَرِدیشَه! اَمَه موسی اِپِیغَمبَرِی شاگَرِدیمونَه. ۲۹ اَمَه بَموسْتیمون خِدا موسی نَه گَف رُشَه. ولی نِزَم کن اِم اَدَمِ کَرَم جِگاکا آ.» ۳۰ اَمِردِ چوون جوابیکا واِتَش: «عَجَب، اِمِردِ چمن چَمون سی آگردشَه شمه هَنوزنی نِیَمُوسْت کَرَم جِگاکا آ.»

۳۱ آمه بَموستيمون کن خِدا گِناخکارون سَسی گوش آنييدا، ولی اگم کسی خدا پَرست ببو و چي ایرادَ آنجوم بَدَر، خدا بِي گوش آزدا. ۳۲ دنيا شروو به کا تا ايسه هرگز کسی دَرستش نيّه کن، کسی نَنه زَنَد ناوينايي چَمون، آج آگَرَدش ببو. ۳۳ اگم اِم مَرَد خداکا نيّه، کاری نَشايه گَرِد. «آين چي جَواييرا وايشون: «ته ابي کن اشته نافه گِناخينه ژشونه و گِناخي دلکا دنيا آمه ايشه، آمه کايشه دَرَس دوعه؟» پس اِمردی عبادت گاگا بَرِن بَرگَرِدشون.

۳۵ وَقتی عیسی دَرستشه کن اِمردی بَرِن بَرگَرِدشونه، آش پيدا کَرَد و بِي وايش: «ته اينسانی زوعه ايمان داری؟» ۳۶ اِمرد جواب داشه: «آقا، بواج اَکيه تا بِي ايمان بوغَرِم.» ۳۷ عیسی بِي وايش: «ته آی ويندَرَا هَيه کن ايسه بَتَنه گَف دَر.» ۳۸ وايش: «آقا، ايمان دارم.» و چي ناریکا زنگ ژشه و آی پرستش کَرَدشه.

۳۹ عیسی وايشه: «آز دیوون کَرَد خونه اِم دِنيا دِلْرا آمه ايمه تا ايني کن نيئويند بويِن، و ايني کن بَويندين ناوينا آبون.» ۴۰ بعضی قَریسيون فرقه عاليمونکا کن چي وَر بيته، وَقتی اِم گَفِنشون دَرسته، دَپرستين: «آمِه نِي ناوينا ايمون؟» ۴۱ عیسی اِينش واته: «اگم ناوينا بيته تغصیری نِداريرون؛ اما ايسه کن ايدعا بَگرون کن، ”آمِه بَوينديمون“ تقصيرکار بَمنديرون.

۱۰

چاگه شونه آزيم

۱ «حقیقتا به شمه باتيم، ا کن بَرنگانه پسون گاچی دله دَنیش بلکم ديتراکا گفا بشی، پتارچی و راه زَنه. ۲ اما ا کن بَرنگا دله دَرش، پسون شونه يه. ۳ دربون، بَرنگا چيرا آج آرگَرِد. پسن چي سَسی گوش آدرن و اِشتن پسون نومينه خِله بَگي و آوون بَرِن بَبردی. ۴ وَقتی گَرِد اِشتن پسون گَردي بَرِن بَرورِدش، چوون ناردگَرَبشی و پسن نِي چي دومله بَشينه اِمی خونه کن چي سَسی آزن. ۵ پسن خَلکی دومله نيئش، بلگم ایکا بَوريتينه، اِمی خونه کن خَلکون سَسی آنيئزنی.» ۶ عیسی اِم مثالی چوونرا وايش، ولی اِين سَر اِه گِنينه کن آوون چه باتيه.

۷ پس ايکَر ديترآينش واته: «حقیقا به شمه باتيم، آز پسونرا بَرنگا ايمه؛ ۸ گَرِد ايني کن بَمنکا به ن آمينه پتارچی و راه زَنينه، ولی پسن چوون سَسی گوش آندا شونه. ۹ آز ’بَرنگا’ ايمه؛ اگم کسی چمن راه نه دله دَرش، نيجات پيدا بَگي، آزادانه دله دَرش و بَرِن بَرش و علف چَر پيدا بَگيه. ۱۰ پتارچی نييام غَبراز

پنارسنه و کشته و نیفیت آگرد خونه؛ از آمه ایمه تا آدمین زندگی بدارن و ایکا نی
فروون بدارن.

۱۱ «چاگه شونه آزیمه. چاگه شونه اِشتن جانی پسونرا در. ۱۲ کسی کن پولی
خونه کار بگی، شونه شیوار نیه و پسن چی شن نیته، هر وقت بوینه ورگ کا
آمه، پسون آهرز و بوریتی و ورگ پسون ببردیه و اوون و لاخ آرکرد. ۱۳ آ بوریتی
یمی خونه کن امژدیرا کار بگی و پسون فیکریکا نیه. ۱۴ چاگه شونه آزیمه. اِز اِشتن
پسون آمموست و پسن بمن آزنن، ۱۵ هته کن دد بمن آزنه و از دد آمموست.
اِز اِشتن جانی پسونرا آندا. ۱۶ دییر پسینی دارم کن ام گچیکا نیته. اوون نی پی
بوغرم و این چمن سسی گوش آندا. اموقه این ایله رمه آنب، ایله شونه نه.
۱۷ دد بمن یمی خونه ری دار کن از اِشتن جانی دریم تا اِشتن جانی پس ویگم.
۱۸ هیچ گم چمن جانی بمنکا وینیتگت بلکم از اِشتن میلینه ای آندا. اِختیار دارم
ای آدرم و اِختیار دارم ای پس ویگم. ام حکمی اِشتن ددکا ویگتمه.»

۱۹ ام گفون خونه ایگر دییر یهودیون دلکا اِختلاف دگنسته. ۲۰ خیلی اوونکا
واِتشونه: «ا پریانیه و طور؛ چیرا بی گوش آدر؟» ۲۱ دییر گسن واِتشون: «ام
ایله پریانیه آدمی گفن نیته. مگم پریان بشایه ناوینا چمون سی آگر؟»

از و دد ایله هستیمون

۲۲ شهر اورشلیمیکا، عید وقف معبد، آرسنه به. زمستون به، ۲۳ و عیسی
معبدیکا، سلیمونی اِسبو سر گل آرئیه. ۲۴ یهودین چی دوور جم آیینه و بی
واِتشون: «تا گینی بییر آمه چیمه میمه کا غم بری. اگم ته وعد آدوغه مسیح
ایشه، چمرا دیار آگه.» ۲۵ عیسی جواب داشه: «از شمرا واتم، ولی شمه باور
نکر. ا کارونی کن از اِشتن دد نومینه بکم، چمن خونه شاهیدی درن. ۲۶ اما شمه
باور نکر، یمی خونه کن چمن پسونکا نیته. ۲۷ چمن پسن چمن سسی گوش
آنگرد؛ از اوون آمموست و این چمن دومله بوتم. ۲۸ از اوون زیروئه زندگی دریم و
این هیچ موقه نیفله آنیب. هیچ کس نییشا اوون چمن بالیکا آبر. ۲۹ چمن دد
کن اوون بمن آدوغشه گردیکا یال تر و هیچ گم نییشا اوون چمن دد بالیکا آبر.
۳۰ از و دد ایله هستیمون.»

۳۱ اموقه ایگر دییر یهودین سه پگتشون تا عیسی سنگ سار بکن. ۳۲ عیسی
آینش واته: «ور چاگه کارون دد ظرفیکا شمرا آمونستیم. کرم گله آ کارون خونه
بیروئه بمن سنگسار بکر.» ۳۳ یهودیین بی جواب داشون: «اِشته چاگه کاری

خونه نییه کن بپیمون بته سنگسار بگرم. بسگم ایشته کفر واته خون یه کن بپیمون بته سنکسار بگرم. امی خونه کن ته اینسانیشه و باتیشه کن خدایشه.»^{۳۴} عیسی چوون جوابیکا واتش: «مگم شمه موقدسه نوشته اونکا آمه نیه کن "واتمه، شمه خدایان هستینه؟" ^{۳۵} اگم آینی کن خدا کلام اوون آرسته، 'خدایان' خله ببینه- و موقدسه نوشته ان نی هیچ آنیب - ^{۳۶} چنتر بشانه کسی کن دد بی وقف کردشه و دنیا دلرا غندشه، بواجه "کفر باتیش،" تاک امی خونه کن واتمه از خدا زوعه ایمه؟ ^{۳۷} اگم چمن دد کارون انجوم آندامه، اموقه بمن ایمان موره. ^{۳۸} ولی اگم ا کارون انجوم درم، حتی اگم بمن ایمان نیئورد، ا کارون ایمان بوغر تا بزنه و سراگنه کن دد چمن دلکار و از نی دد دلکا.»^{۳۹} اموقه دیترکرا آپیشون به آی ویلاخنن اما چوون بالیکا بروشته.

^{۴۰} عیسی هنی اوردونی رباری اوریرا شه و آ جگا مند. آجگا اپی کن یحیی چیمی به ن تعمیرد آدریه. ^{۴۱} خیلین چی ور آمینه. این آواجینه: «هر چنه یحیی هیچ نشونه و معجزایی نکرده، ولی هر چی اپی ام مردی خونه واتشه راست به.»^{۴۲} پس خیلین آجگا کا به عیسی ایمان وردشونه.

۱۱

ایلعازی مرد

^۱ مردی ایلعازر نوم آزاری به. آ آوادپی بیت عثیا آدمونکا به، هه آوادپی کن مریم و چی خالا مارتا آ جگا اپی بین. ^۲ مریم هه ژنی به کن خداوندی لنگون عطر ژشه و ایشن ذلفینه چی لنگون خشک آگردش. ایسه مریمی برا ایلعازر آزاری آبه به. ^۳ پس ایلعازری خالا ان عیسی را پیغوم آداشونه، واتشون: «آقا. اشته خاجتیه رفق آزاریه.» ^۴ عیسی وقتی ام خبری درسته، واتش: «ام آزار مرد را تمون آنیب، بلکم خدا جلال دوعه خونه یه، تا خدا زوعه جلال پیدا بگر.»^۵ عیسی، مارتا و چی خالا و ایلعازری ری داری. ^۶ پس وقتی عیسی درسته کن ایلعازر آزاریه، د روج دیتر آ جگا ایکا کن مند به، مند.

^۷ چی به دومله عیسی ایشن شاگردون واتشه: «بر هنی ولته یهودیرا بشم.»^۸ چی شاگردن واتشون: «استا، خیلی وقت گذشته نی کن یهودین آپیشون به بته سنگسار بگن و ته هنی بیتر آجگارا بشی؟» ^۹ عیسی جواب دашه: «مگم روج دانر ساعت نیه؟ اگم کسی روجیکا گل بزنه نیلسکیست امی خونه کن ام دنیا نوری بویندیه. ^{۱۰} اما اگم کسی شویکا گل بزنه بلسکیستی، امی خونه کن چی

دِلْڪا نوري نيه.»^{۱۱} اِم گفون به دومله اينش واته: «چمه رفق ايلعازر خته، ولي بشيمه تا آي پگرم.»^{۱۲} شاگردن عيساشون واته: «آقا، اگم خته، سي آزين.»^{۱۳} عيسى ايلعازري مردِ خونه گف آزينيه، ولي شاگردن فكر آگريه عيسى منظور امه كن ايلعازر ايستراحتيرا خته.^{۱۴} اموقه عيسى آشكارا اينش واته: «ايلعازر مرديه^{۱۵} و شمه خونه را حشيمه كن آجگا كا نيمه، تا ايمان بوغر. ولي ايسه پر چي ور بشم.»^{۱۶} پس توما، كن آي دوقولو خيله آگرين، ديير شاگردن واته: «بِ رَامَه نِي بِشَم تا آينه بمرم.»

عيسى مردِ اون زندِ آرگردو زندگي سرچشمه يه

^{۱۷} وقتي عيسى بيت عنيارا اومه، سر آگنه كن ايسه چار روجه ايلعازري تربيه كاشون دنوعه يه.^{۱۸} بيت عنيا اورشليمكا نيزك سه كيلومتر فاصيله داري.^{۱۹} خيلي يهوديونكا مريم و مارتا ورامه بينه تا آوون چوون برا مردِ خونه آلونين.^{۲۰} پس وقتي كن مارتا درستشه عيسى آجگارا بوئي چي ايستقباليرا شه ولي مريم گكا مند.^{۲۱} مارتا عيساش واته: «آقا، اگم اِم جگكا بيشه چمن برا نمریه.^{۲۲} ولي بَموسْتيم كن حتى ايسه ني هر چي ابي خدا كا بخاي بته آردا.»^{۲۳} عيسى بي وايش: «ايشته برا راست آزين.»^{۲۴} مارتا بي وايش: «بموسْتيم كن اروجيكا كن مردان زندِ آبون راست آزين.»^{۲۵} عيسى وايشه: «آزيمه كن مردان زندِ آمگرد و از زندگي هستيم. اكن بمن ايمان بوغر حتى اگم بمر، زندِ آزين.^{۲۶} و هر گم زنديه و بمن ايمان دار هرگز نيمردن؛ اِمي باور بگشه؟»^{۲۷} مارتا عيساش واته: «ها، آقا، از ايمان دارم كن ته هه وعدِ ادوعه مسيح، خدا زوعه ايشه، هه كن بي اِم دنيا دلرا باي.»

^{۲۸} وقتي مارتا اِمي وايش، شه ايشن خالا مريمي خيله گردشه و خلوتيكا بي وايش: «اِستا اِم جگا كار و بته خيله بگي.»^{۲۹} مريم وقتي اِمي درستشه جخت پبه و عيسى ور شه.^{۳۰} عيسى هنوزني آواديكا دشه بته، بلكم هنوزني هه جگاييكا به كن مارتا چي وينديرا شه به.^{۳۱} يهوديني كن مريمينه گكا بين و آي آلونين وقتي ويندشونه كن مريم جخت پبه و برن برشه چي دومله زونه بين. اين فكر آگريه مريم تربيه سر بشيه، تا آجگكا بمرمه.^{۳۲} وقتي مريم آجگارا كن عيسى مند به آرسته و آي ويندش چي لنگون بن برگنسته و بي وايش: «آقا، اگم اِم جگكا بيشه چمن برا نمریه.»^{۳۳} وقتي عيسى مريمي برمسته ويندشه و يهوديني كن آينه در بينه ويندش، ايشن روح دلکا برک برصخ آبه و تته وسه دگنه^{۳۴} و

واتش: «ايلعازرى كِرم جگا کا نوعرونه؟» اين وايشون: «آقا به و پوين.»
 ۳۵ عيسى برمسته. ۳۶ پس يهودين وايشون: «ديسه چنه ايلعازرى رى داريه!»
 ۳۷ اما بعضى وايشون: «مگم ام شخص کن اناوينا امردى چمون آج اگردشه،
 نسايه ايلعازرى مردن بيگر.»

عيسى ايلعازرى زند آرگرد

۳۸ چى به دومله عيسى، هنى هته برصخه حالينه تره سر آمه. تره، غارى به
 کن چى گويا كازى آنوعشون به. ۳۹ عيسى واتشه: «كازى گناريرا گيل آگر.»
 مارتا، امرد خالا عيساش واته: «آقا، ايسه د بو دگنستيه، امى خونه کن چار
 روجه کن مرديه.» ۴۰ عيسى بي وايش: «مگم بته نواتمه کن اگم ايمان بوغرى،
 خدا جلالى بوينديشه؟» ۴۱ پس كازى قرقيرا گيل اگردشون. اموقه عيسى
 آستامونى ديشته و وايش: «د د بته شكر بگم کن چم سسى درستر.» ۴۲ از
 ازنيمه کن اوزون چمن سسى دشرست. اما امى اپنى خونه واتمه کن ام جگا کا
 مندینه، تا ايمان بوغرن کن، ته بمن رونه آرگرد.» ۴۳ امى واتشه و چى به دومله
 تته لسه نه سس آداسه: «ايلعازر، برن برا!» ۴۴ پس امردى کن مرد به، هته
 کن چى بال و لنگ كفنيكا دبسته به و دستمالى چى صفتى دووریکا پيشنشون
 به، تره کا برن آمه. عيسى اينش واته: «اى آج آگر و برر بشو.»

عيسى كشته نقشه

۴۵ پس خيلى يهوديونكا کن مريمى ويندرا آمه بين و كازى کن عيسى چى برا
 خونه گردش به ويندشون بي ايمان وردشونه. ۴۶ ولى بعضى اوونكا، فريسيون
 فرقه عاليمون ور شينه و اينشون واته کن عيسى چش گرديه. ۴۷ پس سران
 كاهين و فريسين گفه زنه را نشينه، وايشون: «چبگرم. امى مرد ور نشونه ان و
 موعجزى اى بگى. ۴۸ اگم برزم هنته ن بشو، گرد بي ايمان بوغردينه و رومين
 بومنه و هم معبدى و هم چمه قامى، چمه باليكا وينگت.» ۴۹ ولى ايله اوونكا
 کن چى نوم قيافا به و اساليكا ياله كاهين به، دبير گسون وايشه: «شمه هيچى
 اى نيتموست ۵۰ و نيئفهمست شمرا بيتر کن اى نفر مردوميرا بمر تا ام کن گرد
 قام نيفيت ابون.» ۵۱ اما ام گف ايكابه، بلگم امى خونه کن اساليكا ياله كاهين
 به، انتر پيشگويى كردشه کن عيسى قامى خونه بمرديه، ۵۲ عيسى بمرديه ولى نه
 تاگه قامى خونه، بسگم تا خدا خردنون کن دنيا گرد جگا اونكا ولاخ ابه اينه اى
 جگا کا گرد آگر و اوون يكي آگر. ۵۳ پس اروجيكا اين نقشه كشتشونه تا عيسى

بِڪِشَن.

۴۱۱ امی خاطر عیسیٰ دِ یهودیون دلکا آشکارا شه و آمه نگریه، بلکم شهرپیرا کن چي نوم افرایم به و جگا اییرا کن ویاوونیکا نِزِکِ بَرَا شه و اِشتن شاگردونه آجگا مَنَد.

۴۱۲ یهودیون پسخه عید نِزِکِ به و بَرگه آدَمِنِی هَمَه جِگکا شهر اورشلیمیرا شینه تا عید روجون به نه، پاچا به رسمی انجوم بَدَن. ۴۱۳ این عیسیٰ دومله بینه وهه حالیکا کن معبدی صراکا پا مندین یَنَدِ آواجینه: «چه فکر بگرون. عیسیٰ اصلا عیدیرا نا؟» ۴۱۴ سران کاهینن و فریسن دستور آدَعَشون به کن هر وقت گسی بموستی عیسیٰ کِرم جگاکار پی آوون خبر بَدَر تا آی ویلاخِن.

۱۲

مریم عیسیٰ لنگون عطریته روغن بڑی

۱ شَس روج پسخه عیدی به ن، عیسیٰ بیت عثیا آوادیرا را، آ جگا اپی کن ایلعازر به آمه. هه ایلعازر کن عیسیٰ بی مرگیکا زَنَدِ آگردش به. ۲ آجگا عیسیٰ خونه سور آداشون. مارتا پذیرایی آگریه و ایلعازر نی ایله اپنی کا به کن عیسیٰ نه سفر سر نشت بین. ۳ آهنگومیکا، مریم ایله نِم لِتَر شیشه، گرونه عطری کن خالیصه سُنبولیکا به پگتَش و آینه و عیسیٰ لنگون عطریته روغن ژشه و اِشتن ذلفینه چي لنگون خشک آگردش، اپی جوری کن عطری بو، گش پگتبه. ۴ ولی یهودای آسخریوط کن عیسیٰ ایله شاگردونکا به و دومله تر آی تسلیم آگردشه، واِش: ۵ «چیرا ام عطری سه صد دیناریرا نِخرتونه تا چي پولی گیدلیون آدر؟» ۶ یهودا ام گفی امی خونه کن چي دل گیدلیونرا آسیجیه نوایش، بلکم امی خونه واتش کن پتاریچی به؛ شاگردون خرجی پوله کِنجه یهودا دست به و آنی آپولیکا دِزْدِکی آشتنرا پزگریه. ۷ عیسیٰ واِش: «آینه کاری مَدَار! امی خونه کن ام عطری چمن دفن گردِ روجیرا غَم هَرْدَش به. ۸ امی خونه کن شِمَه، اوزون گیدلیون اِشتنه دار، ولی بَمَن اوزون نِدار.»

۹ وِر کاوله اپی یهودیونکا، وقتی درستشون عیسیٰ آ جگاکار آمینه، تا نِ تاک عیسیٰ، بلکم ایلعازری نی کن مرگیکا زَنَدِ آگردش به، پوپن. ۱۰ پس، سران کاهینن کن معبدی عالم بینه، نَقْشه گشتشون تا ایلعازری نی بکشن، ۱۱ چون چي خونه، خیلین یهودیونکا، اونکا آگردستین و به عیسیٰ ایمان وَرْدَشون به.

عیسی ایله پادیشا شیوار اورشلیمیرا آ

^{۱۲} سوسه، وقتی آیله جمعیتی کن عیدی خونه آمه بینه، درستشون عیسی اورشلیمیرا بومی، ^{۱۳} خرما داری بشو خالی پگتسونه و چی پیشوازیرا شینه. این تته لسنه اواجینه:

«نیجات بد!»

موتبارگه آکن

خداوندی نومینه آ،

موتبارگه خدا قامی، پادیشا!»

^{۱۴} آموکه عیسی خَر کَر ای بونیدی و چی سَرِدِر دَنَشْتَه؛ هته کن موقدسه نوشته اونکا نوشته آبه یه کن:

^{۱۵} « اورشلیم، آی کوه صیهونی کله، مَتَرَس!

دَسِش اِشْتَه پادیشا کا آمه،

کن خَر کَرای سَرِدِر دَنَشْتَه یه!»

^{۱۶} عیسی شاگردن اولیکا ام چیونکا سر آنگینه، ولی وقتی عیسی مرد به دومله زند آبه، آموکه این یاد آزندشونه کن ام چین چی خونه موقدسه نوشته اونکا نوشته آبه به و هته نی چی سَرِدِر آنجوم به.

^{۱۷} آ جمعیتی کن، وقتی عیسی ایلعازی تربکا خله گردشه و بی مرگیکا زند آگردشه، اینه در بینه، یژن ام کاری خونه شاهی ادرینه. ^{۱۸} آ جمعیتی کن عیسی پیشوازیرا شینه امی خاطر شینه کن، درستشون به، عیسی، ام نشونه و موعجیرز آنجوم دوعشه. ^{۱۹} پس فریسیون فرقه عالیمین یند واتشون: «بونیدیرونه کن آمه هیچ کاری نمونشا گرد؛ ديسه گرد دنیا چی دومله شه اینه.»

بعضی یونانین عیسی دومله بگردستین

^{۲۰} آ آدمی دلکا کن عیدهنگوم پرستش گرد خونه اورشلیمیرا آمه بینه، چن نفری یونانی بین. ^{۲۱} این فیلیپی ور آمین، فیلیپس شهر بیت صیدا آدمکا به کن ولته جلیلیکار. این فیلیپوسی واتشون: «آقا، بپیمونه عیسی بونیم.» ^{۲۲} فیلیپس آمه و آندریاسیرا واتشه و این هر د شینه و عیسا شون واته. ^{۲۳} عیسی اینش واته: «امی وقت آرسنه یه کن اینسانی زوعه به شکوه جلال آرسه. ^{۲۴} حقیقتا بشمه باتیمه، اگم گندمه دونه خاکیکا مگنه و نمر، تاک بماندی؛ اما

اگم بمر وڙ اکين بوعردى. ۲۵ هرگم کن اِشتن جاني رى بدارِ آى از دَسْت آرڊا و هر گم کن اِم دنيا دِلکا اِشتن جانیکا بگڏر، آى تا زُيروَنه زندگي غَم بَرديَه. ۲۶ اگم کسی بَمَن خيدمت بگي پي چمن دوملَه با؛ و اِجگاپي کن از ببوم، چمن پاسرى ني اِجگاكا بَبِيَه. اگم کسی بَمَن خيدمت بگي چمن دَدَ بِي عِيَرَت بَبَخشستى.

۲۷ «ايسه چمن جان تته وسه کا دَگنِسْتِيَه. چِه بواجم؟ بواجم، ”دَدَا! بَمَن اِم چي ايبکا کن پي چمن سر با نجات يَد“؟ ولي از هَمي خونه اِم دنيا دِلرا آمه ايمه. ۲۸ دَد، اِشتن نومي جلال يَد!» اَموقه سسي اِستامونیکا اَرستَه کن: « جلال اَدوعمه وَ هَنى جلال اَمدا.» ۲۹ اِ جمعِيَتِي کن اِجگا کا مَند بيَنه و اِمي دَرستشونه، واِتشون: «گَرخونَه به.» ديبَر اَدَمِن واِتشون: «ايلَه فرشتَه بيَنه گف رُشه.» ۳۰ عيسى واِتش: «اِم سَس شمرا به نه کن مرا. ۳۱ ايسه، اِم دنيا سر ديوون گرد وَقتَه؛ ايسه اِم دنيا رَئيس کن شَيطونَه پرن بَنَفند. ۳۲ اَموقه کن بَمَن زميني سَريکا راست اِكرِن، گرد اَدَمون، چمن ظرف دَمراكِنِسْت.» ۳۳ عيسى اِم گفِي رُشه تا اَمونَه کن، چنتر مَرگينَه بَمَرديَه. ۳۴ پس جَمعِيَتِ اِشون واِته: «اَمه تورايبکا دَرستمونَه کن، وَعَد اَدوعه مسيح تا ابد بَمَندِيَه، پس چنتر يه کن باتيشَه اينساني زوعه پي راست اِگن. اِم اينساني زوعه كيِيَه؟» ۳۵ عيسى اِينش واِته: «دِ تَلَكه زَماني، نور شَمَه دِلکا هِسْتَه. پس تا زَماني کن هَنورُني نوري دار، گل بَرَنه، نِگر ظِلَمات شَمَه بيگِر. اِ کن ظِلَماتِيکا گل بَرُي، نيموست كِرَم جگارا بَشِيَه. ۳۶ تا زَماني کن نوري دار، به نور ايمان بوعَر تا نوري خَرْدِن بَه.» وَقتي عيسى اِم گفون رُشه، اِجگا کا شَه و بَشْتن اوونكا نون اِگردشَه.

مردومي بي ايماني

۳۷ با اِمکن عيسى بَرگه نِشونَه اِن موعجيز اُون چوون چَمي نَ کا اَنجوم دوعَش به، اِين هَنى بِي ايمان نوردشونَه. ۳۸ اِنترآبه تا اِ چي ابي کن اِشعياى پيغَمبَرِي واسيطنه واِته اَبه اَنجوم ببوکن:

« اى خِداوند، كى اِ چي ابي کن اَمكا دَرستِشَه، باور گَرْدشَه،

وَخداوندى خِتر كيرا اير اَبه يَه؟»

۳۹ مردوم نِشاستِشون ايمان وَرِد اِمي خونه کن اِشعياى پيغَمبَر ديبَر جگگا واِتش به کن:

۴۰ «اِ چوون چَمي كور اِگردشَه،

وَچوون دلي سَخْت اِگردشَه،

تا نِکَرِ اَینِ اِشْتَنِ چَمونَه بُوین،
 و اِشْتَنِ دَلینَه بِفَهْمَن،
 و آگَرْدَنِ و آزِ اَوونِ شَفا بَدَرِم.»

۴۱ اِشعیاءِ پَیغمَبَرِ اِمی خُونَه اِم چِیینِشِ وَاثَه کَن، عِیسی جَلالی وِیندِشَه و چِی خُونَه گُفِ ثُشَه.

۴۲ گُردِ اِمونَه، حَتی خَیلی قَامی یالونکا نی بَه عِیسی اِیمان وَرْدشونَه، ولی قَریسینِ تَرسیرا، اِشْتَنِ اِیمانی حاشا ژِشون، کَن نِکَرِ اَوونِ عِیبادتِگا کا اِیخراجِ بَگَن. ۴۳ اِمی خُونَه کَن اَینِ اَتْرِیفی کَن مَرْدومی طَرفیکا بَه وِیشْتَرِ رِی دَارینِ تا اَتْرِیفی کَن خُدا طَرفیکا بَه.

۴۴ اَموقَه عِیسی تَنه لَسَه نَه وَاثِش: «هَر کَم بَمِنِ اِیمان بُوَعَرِ، نَه کَن بَمِنِ، بَلگَم چَمِنِ رَوْنَه آگری اِیمان وَرْدشَه. ۴۵ هَر کَم بَمِنِ وِیندِش، چَمِنِ رَوْنَه آگری وِیندِشَه. ۴۶ آزِ ایلَه نوری شیوارِ دِنیا دِلْرا اَمَه اِیمَه تا هَر کَم بَمِنِ اِیمان بُوَعَرِ، ظِلْمَاتیکا مَمونَه. ۴۷ اگَم کَسی چَمِنِ گُفونِ دَرَسَه، ولی اَوونِ اَنجومِ نِدرِ، آزِ چِی سَرِدِرِ دِیوونِ نِمگُرد؛ اِمی خُونَه کَن اَمَه نِیمَه تا دِنیا اَدْمونِ سَرِدِرِ دِیوونِ بَگَم، بَلگَم اَمَه اِیمَه تا دِنیا نِیجاتِ بَدَرِم. ۴۸ کَسیرا کَن بَمِنِ رَدِ بَگَرِ و چَمِنِ گُفونِ قِبولِ نَگَرِ، دِییرِ دَاوَری دَار؛ چَمِنِ گُفِنِ دِیوونِ گُردِ روجیکا اَ اَدْمی سَرِ دِیوونِ بَگِیَه. ۴۹ اِمی خُونَه کَن آزِ اِشْتَنِ بَسَرِ گُفِ ژَمِ نِیَه، بَلگَم دَدَ کَن بَمِنِشِ عَنَدِیَه، اِشْتَنِ بَمِنِ حِکَمِ کَرْدَشَه کَن چَه بواجِمِ و چیکا گُفِ بَزَنِم. ۵۰ و آزِ بَموستیمِ کَن چِی حِکَمِ زَیروَنَه زَنَدِگِیَه. پَسِ اَچِی کَن اَزِباتیمِ دَرستِ هَه چِی اِپی یَه کَن دَدِ وَاثَشَه، تا بواجِم.»

۱۳

عِیسی شاگَرْدونِ لَنگی بَشوشتی

۱ پَسَخَه عِیدی بَه نَ، وَقی عِیسی سَرِ اَگِنَه کَن چِی وَقَتِ اَزَسْتِیَه تا اِمِ دِنیا کا دَدَ وَرِ بَشو، اِپنی کَن اِمِ دِنیاکا رِی دَاری، بَرگَه مَحَبَتِ گَرْدَشَه.

۲ سوری وَقَتِ بَه. اِبلِیسِ چِیمی بَه نَ شَمعوونی زوعَه، یَهُودایِ اَسْخَرِیوپی دَلیکا نُوَعَشِ بَه کَن عِیسی غَنیمی تَسَلیمِ بَگَرِ. ۳ عِیسی کَن اَزَنیَه دَدَ گُردِ چِیونِ چِی دَستِ اَدُوَعَشَه و اِمی نی اَزَنیَه کَن خُدا طَرفیکا اَمِیَه و خُدا وَرِ آزِگُردِستِ، ۴ سوری سَفَرِکا پِیَه. اِشْتَنِ عَبا اَوْتِشَه و حَولَه‌ای پَگَتِشَه و اِشْتَنِ مِینی کا دَبَسْتِش. ۵ اَموقَه لَگَنییکا اَوِ دَگَرْدَشَه و دَمَنَدِ شاگَرْدونِ لَنگونِ شوشتِه وَا حَولَه

اینه کن مینیکا دَبَسَتَش به آوون خِشک آگَرِدش. ^۱ وَقَتی شَمعون پَطْرُسی سر آرستَه، پطروس بی واتشَه: «آقا، ته بَیِر چمن لِنگی بوشوری؟» ^۷ عیسی جواب داشَه: «ایسه اِم کاریکا کن آز بگمه سر آنگنی، ولی دومله بَقَهْمستیشَه.» ^۸ پَطْرُس عیساَش واَتَه: «آز هیچ موقه نِمَشْت کن تِه چمن لنگون بوشوری!» عیسی جواب داشَه: «اگم بته مَشورم هیچ رَسْتی بَمِنَه نِداری!» ^۹ شَمعون پَطْرُس واِتَش: «آقا، نه تاک چمن لنگن، بسکم چمن بالنو و گلّه نی بوشور!» ^{۱۰} عیسی بَش واَتَه: «ا کن جان شوشَتَشَه غَیْرَاز چی لنگن دِ شوشِتَه نِیَسْتَش، اِمی خونه کن کامیلا تَمِیز. شمه نی تمیزیرون، ولی شِمَه گِرد نه.» ^{۱۱} اِمی خونه کن عیسی بَموستی کن کی بی غَنیمی تَسْلیم بَکِیَه؛ اِمی خاطر به کن واِتَش: «شِمَه گرد تمیز نیرون.»

^{۱۲} عیسی شاگردون لنگون شوشِتَه به دومله، اِشْتَن عَبا دَگَرْدشَه وهنی سوری سفر سر نَشْتَه. اِیْنِش واَتَه: سر آگِیْسْتِرون شِمْرَام چه گرد؟ ^{۱۳} شمه بَمِن اِستا و آقا خله بگرون و درست نی باتیرون، اِمی خونه کن هِستِیْمَه. ^{۱۴} پس اگم آز کن شمه آقا و اِستا اِیْمَه شمه لنگون شوشِتَمَه، شمه نی پی یَنْدِ لنگون بوشور. ^{۱۵} آز اِم کاریتَه، بَشْمَه ایلَه نمونَه آدوَعَمَه تا شمه نی یَنْدِنَه هته رفتار بَکَر کن آز شَمَنه رفتار گِردَمَه. ^{۱۶} حَیْقَتَا به شمه باتیمه، نه وَرِیْر اِشْتَن اربابیکا یال تَر، نه قاصید اِشْتَن رَوْنه آگریکا. ^{۱۷} اگم اِم چیبون بَموستیرون، حَشی شِمَه حالیرا بی اگم آوون اَنْجوم بَدَر. ^{۱۸} «شِمَه گِردی خونه گف نَمَز، آز اِیْنی کن اِیْنْتَخَاب گِردَمَه اَمْموست. اَمَّا مَقْدَسَه نوشتَه اون اِم واَتَه چی اَنْجوم ببیه کن باقی، ”اکن چمن نونی هَرْدِش، چمن غَنیم گیریرا راست آبه یه.“ ^{۱۹} ایسه چی اَنْجوم به به ن، به شمه باتیم تا هنگومی کن اِیْتِفَاق دَگِیْسْتَه، اِیْمَان بوعَر کن، اِزِیْمَه. ^{۲۰} حَیْقَتَا به شمه باتیمه، هر گم آگسی کن من غَنْدِیَه قِبول بَکَر، بَمِن قِبول بَکِی، و هر گم بَمِن قِبول بَکَر، اکن بَمِن رَوْنه آگَرْدشَه قِبول بَکِی.»

ایله شَمکا بَمِن تَسْلیم بَکِیَه

^{۲۱} عیسی اِم گفون ژ به دومله، چی روح تَنّه وَسَه دَگِیْسْتَه و شاهیدی داشَه واِتَش: «حَیْقَتَا بَشْمَه باتیمه، ایلَه شَمکا بَمِن غَنیمی تَسْلیم بَکِیَه.» ^{۲۲} شاگردن یَنْدِ دَیْشْتَشون و تَعْجوب گردشونه کن عیسی اِم گفی چیکی خونه باقی. ^{۲۳} ایلَه چی شاگرداونکا، کن عیسی آی ری داری، سَفَر سَرِیْکَاتِ اِم آدوَعَش به و چی گلّه عیسی سینکا نِزِک به. ^{۲۴} پس شَمعون پَطْرُس اِیْشَان اِیْکَا اِپِیْش به عیسی کا

دَرسه کن کینه به. ^{۲۵} پس آشاگرد تیگلی پشтира نر آبه و عیسی سینّه سر تکیه ژشه و دَرسسته: «آقا، آکیته؟» ^{۲۶} عیسی جواب داشه: «هتیه کن ام نونه پار قدرکا ویخاسته به دومله، بی آمدا.» پس وقتی کن آنونه پار قدر کا ویخاسته آی شمعون إسخریوطی زوعه، یهوداش آدوعه. ^{۲۷} یهودا وقتی لوقمه ویپردش شیطون هه لحظه کا چی دلیکا دشه. اموقه عیسی یهوداش واته: «آچی کن بیبر آنجوم بدری، زو آنجوم بد.» ^{۲۸} ولی هیچ کم اینیکا کن سفر سر نشت بینه، سر آنکینه کن چیرا عیسی ام گفی یهوداش ژ. ^{۲۹} بعضی فکر آگرینه امی خونه کن چوون خرجی پوله کینجه یهودا کا به، عیسی بی باتیه کن: «آچی ای کن عیدیرا امه لازمون بخر»، یا امکن پی چی ای گیدلیون بدر. ^{۳۰} یهودا آ لوقمه ویپرد به دومله جخت برنیرا شه. و شو به.

عیسی ایله تاز حکم در

^{۳۱} یهودا برن برشه به دومله، عیسی واتش: «ایسه اینسانی زوعه جلال دیار آبه و خدا جلال ایکا دیار آبه. ^{۳۲} اگم خدا جلال، ایکا دیار آبه، خدا نی چی جلالی اشن دیار آرگرد و زو ای جلال آردا. ^{۳۳} چمن بله ان، د تلکه زمانی شمته در ایمه. چمن دومله بگردستیرون و هته کن یهودیون واتم، ایسه شمرا نی باتیم کن آجگا کن از بشیمه، شمه نیئا امه. ^{۳۴} ایله تاز حکمی به شمه درم، و امه کن یند محبت بگر. هته کن از بشمه محبت کردمه، شمه نی پی یند محبت بگر. ^{۳۵} اگم شمه یند محبت بگر، انترکه گرد آدمین بفهمستینه کن شمه، چمن شاگردینه.»

^{۳۶} شمعون پطرس عیساش واته: «آقا، کرم جگارا بشیشه؟» عیسی جواب داشه: «ته ایسه نیشه شا آجگیرا کن از بشیمه، چمن دومله را بای؛ اما دومله تر چمن دومله بومشه.» ^{۳۷} پطرس واتش: «آقا، چیرا، ایسه نمشا اشته دومله امه؟ از چمن جانی ترا آمدا.» ^{۳۸} عیسی واتش: «اشته جانی مرا آشدا؟ حیقتا به ته باتیمه، سوکی خند به ن، سه گر بمن حاشا برشه.»

۱۴

عیسی، راهه و حیقته و زندگیه

^۱ عیسی واتشه: «شمه دل تته وسکا مبو. خدا کا ایمان بدار؛ بمن نی ایمان بدار. ^۲ چمن دد گرا ور چمه هسته. اگم انتر نیه به شمه آواجیمه، بشیمه تا

جگاپی شمرا آمادَ بگم. ۳ و أموقه کن شیمه و جگاپی شمه خونه آمادَ آگردمه، هنی بوممه و شمه إشن وِر ببردیمه، تا آجگا کن از هستیمه شمه نی بته. ۴ جگاپی کن از بشیمه شمه چی راه بموستیرون. «توما عیسا واته: «آقا امه نزنم کرم جگارا بشیشه، پس چنتر بشامون راه آزنسته؟» ۵ عیسی بی وایشه: «آز راه و حیقت و زندگی هستیمه. هیچ کسی غیراز چمن واسیطه نه دد وِر نیام. ۶ اگم بمن آزیرون، چمن دد نی آزیرون؛ چیمی به دومله ای آزنه و ای ویندرونه.» ۷ فیلیپس عیسا واته: «آقا، آستامونیه دد چمرا آمون، کن هم چمرا وس.» ۸ عیسی بی وایش: «فیلیپس، خیلی وقته کن شمنه در ایمه و ته هنورنی بمن آزنستر نیه؟ هر گم کن بمن ویندشه، آستامونیه دد نی ویندشه؛ ته چنتر بشاشه واته "آستامونیه دد امه آمون"؟ ۹ باور نیشگرد کن از دد دلکامه و دد چمن دلکا؟ ام گفنی کن از شمرا باتیمه إشن بستر نِموات، بسگم دد کن چمن دلکا بمندیته، إشن کارون آنجوم در. ۱۰ چمن ام گفی باور بگر کن از دد دلکامه و دد چمن دلکا؛ اگم باور نیشگرد، آکارون خونه، امی باور بگر. ۱۱ «حقیقتا به شمه باتیمه، هرکم بمن ایمان بدار، آنی، کارنی کن از بگم، بگیه، و حتی کارنی امونکا یالتر بگیه، امی خونه کن از دد وِر کایمه شه. ۱۲ هر چی ای کن چمن نومینه بییته، از ای آنجوم آمده، تا دد جلال، زوعه دلکا ایر أبو. ۱۳ اگم چی ای چمن نومیکا بمنکا بییته، از ای آنجوم آمده.

عیسی خدا موقدسه روح و وعد در

۱۴ «اگم بمن ری بدار، چمن حکمون آنجوم بدارون. ۱۵ و از دد کا درخواست بگمه و آدیتر دیفا آگری به شمه آردا تا اوزون شمه نه در ببو، ۱۶ آ دیفا آگر، روح حقیقته کن خدا روحه. دنیا نیشا ای قبول بگر، امی خونه کن نه ای بویندی و نه بی آزنه؛ ولی شمه ای آزنه چیرا کن شمنه بمندیته و آشمه وجودیکا ببیته. ۱۷ «بشمه بی کس نمشت؛ شمه وِر بوممه. ۱۸ گمه زمانی کن دیور دنیا د بمن نیویند اما شمه بمن بویندیرون، امی خونه کن از زندایمه، شمه نی زندگی بگرون. ۱۹ آروجیکا، بموستیرون کن از دد دلکامه و شمه چمن دلکا و از شمه دلکا. ۲۰ کن چمن حکمون دار و اوون آنجوم در، هیته کن بمن ری دار. اکن بمن ری دار، چمن دد ای ری بداشتیته و از ای ری بداشتیم، و بشتن چیرا ایر آمکرد.» ۲۱ «یهودا اسخریوطی نه ایله یهودا عیسا واته: «آقا، چنتر یه کن ته بشتن چمرا ایر آشگرد، ولی بشتن ام دنیا آدمونرا ایر آنیشگرد؟» ۲۲ عیسی جواب

داشه: «اگم کسی بَمَن رَی بدارِ، چمن گفون آنجوم دَرِ، و چمن دَد آی رَی بَداشتیّه، و آمه چَی ور بومَمون و آینه بَمَندیمون. ^{۲۴} آ کن بَمَن رَی نِدارِ، چمن گفون آنجوم نییدا؛ و اِم کلام کن کایته دَرستِه چمن گف نیه، بلکم دَد کن بَمَنش عَنَدیّه چَی گفَه.

^{۲۵} «اِم چیون وقتی به شَمه واتمه کن هَنورَی شَمَنه درایمه. ^{۲۶} ولی اَدیفا اگَر، یعنی خِدا مُقَدَّسه روح، هَه کن دَد چمن نومینه رونه آرگرد، ا گِرِد چیون به شَمه آموج آردا و گِرِد ا چییونی کن از شَمَرا واتمه، شَمه یاد آرَفند. ^{۲۷} شَمَرا صلح و سلامتی بَنام؛ اِشتن صلح و سلامتی بَشَمه دَرِم. اچی کن از به شَمه دَرِم، اچی ای شیوار نیه کن دِنیا به شَمه دَرِ. نه بَرَر شَمه دل تَتّه و سَکا بَبو و نه بَترسه. ^{۲۸} دَرسترون کن از به شمه واتم، ”از بَشیمه، اما شَمه وَر بوممه.“ اگم بَمَن رَی دارِیرون، اِمی خونه کن از دَد وَرَبَشیمه خَش آرِیرون، اِمی خونه کن دَد بَمَنکا یال تَر. ^{۲۹} ایسه اِمی، چَی آنجوم به به نه شَمَرا واتمه، تا وقتی اِم آنجوم به شَمه ایمان بوَعَر. ^{۳۰} دِ شَمَنه گف ژِرا فرصتی مَنَدَی، اِمی خونه کن اِم دِنیا رَئیس کن شَیطونه کا آمه. ا هیچ زِیچی چمن سَرَدِر نِدارِ؛ ^{۳۱} ولی از کاری بگمه کن دَد بَمَن حِکم کَرَدشَه، تا دِنیا بَزِنه کن از دَد رَی دارِم. پَته، اِم جگاکا بَشَم.

۱۵

عیسی حَیْقِیّه اَنگَر دَارِ

^۱ «از حَیْقِیّه اَنگَر دار هستیمه و چمن دَد باغه وونه. ^۲ هر خالَه اِی چمن دَلکا میوه نِدرِ، چمن دَد ا خالَه دَرِیِرِد، و هر خالَه اِی کن میو بوَعَرِ، اِی هَرَس بَکی تا ویشتر میو بوَعَرِ. ^۳ شَمه هِم ایسه نی ا گِفنی خونه کن اَزِیه شَمه واتمه، پاچا ایرون. ^۴ چمن دَلکا بومونه، و اَز نی شَمه دَلکا بَمَندیم. هَتَه کن خالَه اگم اَنگَر دارِیکا مَمونَه نِیِشا اِشتنکا میو بوَعَرِ، شَمه نی نِیِشا میو وَرِد اگم چمن دَلکا مَمونَه.

^۵ «از اَنگَر دارِیمه و شَمه اِم داری بَشو خالیرون. هر گمی کن چمن دَلکا بومونه و اَز چَی دَلکا، بَرگه میو دَرِ؛ اِمی خونه کن دور از چمن، نِیِشا هیچ کاری گِرِد. ^۶ اگم کسی چمن دَلکا مَمونَه، هِنته خالَه اِی شیوار کن اِی پِرِن بَنَقَند و خشک آَرَب. خشکه بَشو خالی گرد آگرن و آرا دَلکا بَرَفندینه و بَسوتینَه. ^۷ اگم چمن دَلکا بومونه و چمن کلام شَمه دَلکا بومونه، هر چِی اِی بَیرونَه، درخواست بَکَر کن شَمَرا آنجوم بَبیه. ^۸ اِنتر، شَمه بَرگه میو بوَعَرِدیرون و ثابت بَگرون کن

چمن شاگردینه و انترکه چمن دَد جلال آیر آرب.

^۹ «هته کن دَد بَمَن رِی داشتشه، از نی شمه رِی داشتمه؛ چمن موحبتیکا بومونه. ^{۱۰} اگم چمن حکمون آنجوم بدر، چمن موحبتیکا بَمَندیرون؛ هته کن از اِشتن دَد حکمون آنجوم دوعمه و چی محبتیکا مَندیمه. ^{۱۱} اِم چِیون شمرا واتمه تا چمن خشی شمه دلکا ببو و شمه خشی کامیل آبو.

^{۱۲} «چمن حکم اِمه کن یَندِ رِی بَداز، هته کن از شمه رِی دارِم. ^{۱۳} موحبتی بَمیکا یالتر وجودش نیه کن کسی اِشتن جانی اِشتن رَفقون خونه بَدَر. ^{۱۴} اگم اچبی اِبی کن بَشَمه حکم بگم، آنجوم بَدَر چمن رَفقن هِسْتینه. ^{۱۵} دِ شمه وَزِیِر خِله نَمگَرَد، اِمی خونه کن وَزِیِر نییموست کن چی ارباب چه بگیه. بلکم شمه رَفق خِله بگم، اِمی خونه کن گِردِ چِی اِنی کن دَدکا دَرستمه، بَشَمه باخبر گَرَدَمه. ^{۱۶} شمه بَمَن اِینتخاب نِگَرَدرون، بَسکم از بَشَمه اِینتخاب گَرَدَمه و بَشَمه تِین گَرَدَمه تا بَشَه و میو بوغَر و شمه میو بومونه، تا هر چِی اِبی دَد کا چمن نومینه درخواست بَکَر بَشَمه عطا بگر. ^{۱۷} چمن حکم به شمه اِمه کن یَندِ رِی بَداز.

دِنیا گَسنی کن عیسی دومله بَشینه نیفرت بداشتی

^{۱۸} «اگم دِنیا شمه کا نیفرت بداشتی، بَزَه کن شَمکا به نَه بَمنکا نیفرت داشتشه. ^{۱۹} اگم شَمه دِنیا شِن بیئه، دِنیا بَشَمه اِشتن گَسون شیوار رِی داری. ولی اِمی خونه کن شَمه دِنیا شِن نیئه، بلکم از بَشَمه دِنیاکا اِینتخاب گَرَدَمه، دِنیا شَمکا نیفرت دار. ^{۲۰} گفی کن از به شمه واتمه، یادیکا عَم بَر: ”وَزِیِر اِشتن اربابیکا یال تر نیه.“ اگم بَمَن اِیْدَت آزار گَرَدشونه، بَشَمنه نی اِیْدَت و آزار بگنه؛ اگم چمن گفی آنجوم آداشون شَمه گفی نی آنجوم آندا. ^{۲۱} ولی اِمون گَرَدی چمن نومی خونه شَمته بگنه، اِمی خونه کن چمن رَونه آکری آنیزنی. ^{۲۲} اگم اِمه نییمه و اوونه گف ژم نَبه، گناخی نِدارین؛ ولی اِیسه دِ رِقنه اِی اِشتن گِناخونرا نِدارن. ^{۲۳} کسی کن بَمنکا نیفرت بدار، چمن دَدکا نی نیفرت دار. ^{۲۴} اگم چوون دلکا کارونی گَرَدَم نَبه کن غِیرازچمن هیچ گسی آنجوم دوغش نییه، گناخی نِدارینه؛ اِما اِیسه، با اِمکن اِ کارون ویندشونه، هم بَمنکا و هم چمن دَدکا نیفرت دارن. ^{۲۵} ولی، اِ کلامی کن چوون توراتیکا نوشته بیه پی آنجوم ببو کن باقی: ” اِین دَدار بَمنکا نیفرت دارین.“

^{۲۶} «ولی وَقْتی اِدیفا اکر کن از اِی دَد ظَرَفیکا شمرا رونه اَمگَرَد با، یعنی روح حَقِیقت کن دَد ظَرَفیکا بوئی، اِ اِشتن چمن خونه شاهیدی دَر، ^{۲۷} و شمه نی

۱ «ام چییون به شمه واتمه تا شمه ایمانیکا ملسگه. ۲ عیبادتگا اونکا شمه ایخراج بگنه و حتی زمانی آرست کن هر کم شمه بکشه، فکر بگیه کن خدا خیدمت کردشه. ۳ این ام کارون بگنه، امی خونه کن نه آستامونیة دد آزنستشونه، نه بَمن. ۴ ولی آز ام چییون به شمه واتمه تا وقتی کن چوون آنجوم به وقت آرست، شمه یاد آرفنه کن آز ام چییون بشمه واتم.

آز ام چییون هه اولیکا به شمه نواتم، امی خونه کن شمنه دربیته. ۵ «اما ایسه اِشتن رونه آگری ور بشیمه، و هیچ کم شمکا دَنیه پرسیست کن، ”کرم جگارا بشیشه؟“ ۶ بلگم امی خونه کن آز ام چییون بشمه واتم، شمه دل غورصنه پتلمه آبه یه. ۷ با ام حال، آز حییقتی به شمه باتیم، کن چمن شه به سود شمه یه. امی خونه کن اگم نیشوم، آدیفا اگر شمه ورنیام؛ ولی اگم بشوم آی شمه ور رونه آمکرد. ۸ وقتی آبا، دنیا قانع بگیه کن، گناخ و عیدالت و دیوون گرد خونه، محکوم بگیه. ۹ گناخی خونه، امی خاطر کن بمن ایمان نیئورد. ۱۰ عیدالتی خونه، امی خاطر کن دد ور بشیم و د بَمن نیئویند. ۱۱ و دیوون گرد خونه، امی خاطر کن ام دنیا رئیس کن شیطونه محکوم آبه یه.

۱۲ «هنورنی خیلی گفن دارم کن شمرا بواجم، اما ایسه چی درسته اینجاری ندار. ۱۳ وقتی کن روح راستی کن هه خدا روحه با، آبشمه به گرد حقیقت هیدایت بگیه؛ امی خونه کن اِشتن بَسر گف نیژ، بلکم آچی کن درست باتیه و آچی ایکا کن آیندکار و آنجوم به نی بشمه باخبر بگیه. ۱۴ آ چمن جلالی دیار آرگرد، امی خونه کن آچی ایی کن بَمنکا هسته ویرگت، و به شمه اییلام بگیه. ۱۵ هر چی ایی کن دد شنه، چمن شنه. امی خونه کن واتمه آچی کن بَمنکا هسته ویرگت، و به شمه اییلام بگیه.

۱۶ «ای تَلکه زمانی به دومله د بَمن نیئویند، ولی ایی تَلکه زمانی به دومله هنی بَمن بویندیرون» ۱۷ أموقه بعضی عیسی شاگردن یَند نه واتشون: «چی منظور ام گفیکا چچی به کن، ”ای تَلکه زمانی به دومله د بَمن نیئویند، ولی ایی تَلکه زمانی به دومله هنی بَمن بویندیرون؟“ یا ایمیکا کن باتیه، ”امی خونه کن دد ور بشیم؟“» ۱۸ پس شاگردن یَند آواجینه: «ام ”تَلکه زمان“ کن باقی چچی؟ چی گفیکا جیی ایی سر آنگنیمون؟» ۱۹ عیسی بموستی کن آپیشونه ایکا سؤال بکن؛

پس آینش واته: «ای خونه یند نه گفه زنه اگریرون کن واتمه، ای تلکه زمانی به دومله د بمن نیئویند، ولی ای تلکه زمانی به دومله هنی بمن بویندیرون؟»^{۲۰} حقیقتا به شمه باتیم، شمه برمه و عازیه بگرون، ولی دنیا خشی بگیه؛ شمه برضخ بیرون، اما شمه قورصه خشی ببیه.^{۲۱} وقتی کن ایله ژنی زند وقت آرزست آژن داج بگشتی، ای خونه کن چی زند وقت آرزسته یه؛ ولی ایله اینسانی دنیا آمه خشی خونه د ا عضابی یاد نیورد،^{۲۲} هنترکه، شمه ایسه برضخینه؛ ولی از هنی شمه بویندیمه و شمه دل خش آرزین و هیچ گس آخشی شمه کا وینیگت.^{۲۳} آ روجیکا، د چپی بمنکا درخواست نینگرد. حقیقتا به شمه باتیمه، هر چپی آستامونیه دد کا چمن نومینه درخواست بگر، آی به شمه آردا.^{۲۴} تا ایسه چمن نومینه چپی خواسترون نی؛ بپیه تا بشمه آدوعه ببو تا شمه خشی کامیل آبو.

^{۲۵} «آز ایمون میثالینه شمرا واتمه؛ زمانی کا آمه کن آز شمنه د مثلینه گف نمژ، بلکم آشکارا دد خونه شمرا گف بزم.^{۲۶} آ روجیکا، چمن نومینه درخواست بگرونه. شمرا نموات کن آز شمه طرف ددکا درخواست بگمه،^{۲۷} چپرا کن دد اشتن شمه ری بداشتی، ای خونه کن شمه بمن ری دار و ایمان وردرونه کن آز خدا ظرفیکا آمه ایسه.^{۲۸} آز دد ظرفیکا آمیمه و ایم دنیا دله درمه ایسه؛ و ایسه ایم دنیا بنامه و دد وربشیمه.»

^{۲۹} چی شاگردن واتشون: «ها، ایسه کایشه آشکارا گف ژ، نه مثلونه.^{۳۰} ایسه د بموستیمون کن گرد چپونکا خبر داری و حتی نیپستیشه کسی بتکا سوال دپرسه. ای خاطر کن آمه، ایمان دارم کن خدا ظرفیکا آمه ایسه.»^{۳۱} عیسی آینش واته: «ایسه ایمان دار؟^{۳۲} زمانی کا آمه، و ایسه آرزسته، کن شمه ولاخ ببینه و هر کم اشتن گه زندگیرا بشینه و بمن تاک بنارون؛ اما از تنخا نیمه ای خونه کن آستامونیه دد بمنه در.^{۳۳} ایمون شمرا واتمه تا چمن دلکا صلح و سلامتی بدار. دنیا دلکا شمرا ایدت و آزاربیه؛ ولی دل زبق عم بر، ای خونه کن از دنیا سردر پیروز آبه ایسه.»

۱۷

عیسی دوا بگی

^۱ ایم گفون ژ به دومله، عیسی اشتن گلّه راست آکرده و آستامونی دیشته و واتش: «دد، آ وقت آرزسته. اشته زوعه جلالی دیار آگه تا اشته زوعه نی اشته

جلالی دیار آگر. ^۲ امی خاطر کن تِه گِردِ اینسانون سِرِدِرِ اِشته زوعه زاکین دوعَر تا گردِ آینی کن تِه بیِ آدوعَر، زُیرونه زندگی بَدِر. ^۳ و اِمه زُیرونه زندگی، کن آین، بته کن تاکِ حقیقته خدا هِستیشه، و عیسی مسیح کن تِه رونه آگردَر، آزنن. ^۴ آز آکاری کن چمن دَسْت آدار تا آنجوم بَدِرَم، آنجوم دامه، و اِنترکه اِشته جلالی زَمینی سِرِدِرِ دیار آگردِمه. ^۵ پس ایسه آی دَد، ته نی بمن اِشته وریکا جلال بَد، هه جلالی کن دنیا شروو به به ن اِشته وَر داریم.

عیسی دوا شاگردونرا

^۱ «آز اِشته نومی آینی سِرِدِرِ کن دنیا آدمونکا بَمَن بَخشستر، دیار آگردِمه. آین اِشته بِن بینه و تِه آینر بَمَن آدار، و آین نی اِشته گفون آنجوم بَدانه. ^۷ آین ایسه بَموستین کن هر چپی اِپی کن تِه بمن آدوعَر اِشته ظرفیکا. ^۸ چون آگفنی کن تِه بمن آدار، آز آوون آدامه، و آین آگفَنشون قِبول گردِ و اِم حیقیقی فهمستشونه کن آز اِشته طرفیکا آمه ایمه، و ایمان وَر دِشونه کن تِه بَمَن رونه آگردَر. ^۹ آز آوونرا دوا بَگم، آز دنیارا دوا نِمکرد، بَسگم آینی را کن ته بَمَن دوعَر دوا بَگم، امی خونه کن آین اِشته شنبه. ^{۱۰} هر چپی اِپی کن چمن شنه، اِشته و هر چپی اِشته شنه، چمنه؛ و چمن جلال چوون دِلکا دیار آرنن. ^{۱۱} اِمیکا ویشتر اِم دنیا کا نیمَمند و اِشته وَر کایمه آمه، ولی آین هَنورنی دنیا کانه؛ آی قودوسه دَد، آوون اِشته نومی خَرینه کن بَمَن بَخشستر عَم به، تا آین نی ایله ببون، هته کن آمه ایله هستیمون. ^{۱۲} تا وقتی کن اوونته بیمه آوون اِشته نومی خَرینه کن بَمَن بَخشستر عَم هَر دِمه، آز آوونکا موحافیظت گردِمه و هیچ کم آوونکا نیفله آنه بینه، غبراز آزوعه ای کن چی لیاقت نیفله آبه به تا اِنترکه موقدسه نیوشته اِن آنجوم ببون. ^{۱۳} ولی ایسه آز اِشته وَر کام آمه، و اِم گفون زمانی باتیم کن هَنورنی دنیا کامه، تا چوون دل چمن خَشیکا پَتلمه ببو. ^{۱۴} آز اِشته کلامی آوون آدامه. دنیا آوونکا نیفرت داریه، امی خونه کن آین دنیا شن نبینه، هته کن آز دنیا شن نیمه. ^{۱۵} چمن درخواست اِم نیه کن آوون اِم دنیاکا بیری، بلگم آپیمه آ اوشَریکا آوون عَم بَری. ^{۱۶} آین اِم دنیا شن نبینه، هته کن آز اِم دنیا شن نیمه. ^{۱۷} آوون حیقیقی دِلکا عَم به تا اِشته وقف ببون؛ اِشته کلام حقیقته. ^{۱۸} هته کن تِه بَمَن اِم دنیا دِلرا عَندر، آز نی آوون دنیا دِلرا رونه آگردِمه. ^{۱۹} آز چوون خونه بَشتن اِشته وَقف بَگمه تا آین نی حیقیقینه اِشته وقف ببون. ^{۲۰} «آز ام چیون فقط اِمونرا نیپستمه، بلگم آینیرا کن اِمون واسیطنه بَمَن

ایمان بوَعَرْدِيْنَه نِي بَپِيْمَه، ^{۲۱} تا گرد ايله ببون، هَتَه کن تِه آي دَد چمن دَلکاشَه و آز اِشْتِه دَلکا. کاری بگه کن آين نی چمه دَلکا ببون، تا دنيا ايمان بوَعَر کن تِه بَمَن رَوْنَه آگَرْدَر. ^{۲۲} آ جلالی کن تِه بَمَن دوَعَر آز آوون آدوَعَمَه، تا آين نی ايله ببون هَتَه کن آمَه ايله هستيمون؛ ^{۲۳} آز چوون دَلکا و تِه چمن دَلکا تا آين کاميلاً ايله آبون تا دنيا بَزْنَه کن تِه بَمَن رَوْنَه آگَرْدَر، و هَتَه کن بَمَن رِي داری آوون نی رِي بَداشْتِيش. ^{۲۴} آي دَد، بَپِيْمَه آيِنِي کن تِه بَمَن بَخَشْسَتَر بَمَنَه ببون، هَه جگا ایکا کن آز هستيم، تا چمن جلالی دَيَسَن جلالی کن تِه بَمَن دوَعَر، اِی خُونَه کن تِه دنيا شروو به به ن، بَمَن رِي داريشَه.

^{۲۵} «آي عاديلَه دَد، هر چَنَه دنيا بَتَه آنيموست، ولی آز بَتَه آمموست و اِمن بَموستينه کن تِه بَمَن رَوْنَه آگَرْدَر. ^{۲۶} آز اِشْتِه نومی آوون آمونِسْتِمَه و هَنِي آمونِم، تا اَ محبتی کن تِه بَمَن گَرْدَر، چوون دَلکا نی ببو و آز نی چوون دَلکا ببوم.»

۱۸

عیسی ویلاخیسته

^۱ عیسی، اِم گفون ژ به دومله اِشْتَن شاگردوَنَه قِدرونی دَر آویرا شَه. آجگا باغی به، و عیسی و چي شاگردن چي دَلَه دَشِينَه. ^۲ يهودا هَه گسی کن عیساَش خيانت گَرْدَنِي آ جگا آرزنیه، اِی خونه کن عیسی و چي شاگردن معمولاً آجگا گَرْد آبین. ^۳ پس يهودا کاوَلَه اِی رومیَه سريازونکا و معبَدی مامورونکا کن سران کاهینن و قریسیون فرغه عالیمون ظرفیکا بینَه، پَرگت، و آجگارا بَشِي. آين فانوسَه چرا و مشعل و اسلَحَه نَه آجگا را آمین. ^۴ عیسی، کن بَموستی چه چي سَر بومِي، نَرَا شَه و آينش واتَه: «چيکی دومله بگَرْدستِیرون؟» ^۵ آين جواب آداشون: «عیسای ناصری دومله.» واتِش: «آزیمَه.» يهودا، چي تسلیم آرکر نی آوونَه پا مند به. ^۱ وَقْتِي عیسی واتِش: «آزیمَه.» آين پِشتاگر شینَه و زمینی سَر بَرگنستین. ^۷ پس دِييَر گَر را آوونکا دَپرسستَه: «چيکی دومله بگَرْدستِیرون؟» آين واتِشون: «عیسای ناصری دومله.» ^۸ عیسی جواب داشه: «بَه شَمَه واتمه کن آزیمَه. پس اگم چمن دومله بگَرْدستِیرون، بَرز اِمن بوشون.» ^۹ عیسی اِی واتِشَه تا آچي کن چيمي به ن واتِش به آنجوم ببو کن: «هیچ کم آينیکا کن بَمَن آداز، اَزْدَسْت نِدامَه.»

^{۱۰} اَموقه شَمعون پَطْرُس اِشْتَن شمشیری یاله کاهنی پاسری ظرف دَرَاکِنِشَه و

شَمشیر آ پَسری گوشي گَنه و چي راسته گوشي آيِرِدش. آ پَسری نوم مالخوس به. ^{۱۱} عیسی پَطْرُسِيش واټه: «اِشْتِه شَمشیري نون آگه! مگم نَباید گوله ای کن دَد بَمَن آدوَعَشَه، بنجم؟»

^{۱۲} آموقه سربازون کاوَله، اِشْتَن فَرماندَنه و يَهُودِيَه مَامورونَه عیسی ویلاخنیشونه چي بالی دَبَسْتشونَه ^{۱۳} آين آشون اولیکا حَتَا وَر بَرْدشون. حَتَا قیافا ژن دَد بَه و قیافا آ سالیکا یالَه کاهین به. ^{۱۴} قیافا هَیه کن يَهُودِيِنِش واټه به کن پِیټَر اِی نَفَر قامی خونه پِیر.

پطرسى عیسی حاشا بگی

^{۱۵} شَمعونِ پَطْرُس و ایله شاگرد نی عیسی دوملَه رونه بین. امی خاطر کن آ شاگرد یاله کاهنی آشناونکا به عیسی نه یاله کاهنی که صراء، دله دَرَمه. ^۱ ولی پَطْرُس بَرنگا پشْتیکا مَنَد. پس آ دِیټَر شاگرد کن یاله کاهنی آشناونکا به، بَرِن شَه و آ جَوَانَه گَنیزِنَه کن دربان به گف ژِ شَه و پَطْرُسِی دله دَرَوَرْدش. ^{۱۷} آموقه آ جَوَانَه گَنیز کن دربان به، پَطْرُسِیکا دَپَرَسْتَه: «تِه کن عیسی شاگردونکا نیشه، هِستیش؟» پَطْرُس جواب داشه: «نِه نیمه.»

^{۱۸} هوا سَرین به. پَسَرین و معبدی مأمورِن آرابی زیالینه کولوستار آکَرْدشون به و چي دووریکا پا مَنَد بین و اِشْتَن گرم آگَرین. پَطْرُس نی آوونَه پا مَنَد به و اِشْتَن گرم آگری.

^{۱۹} هَه موقه یاله کاهین عیسی کا چي شاگردون خونه و چي آموجیکا دَرَبَسِیه. عیسی جواب داشه: «آز دِنیا آدَمونرا آشکارا گف رَمَه و اوزون عیبادتگا اونکا و معبد یکا کن يَهُودیون جمع آبه جگا، آموج آدوَعَمه. آز هیچ چي ای نونکه نَواجیمه. ^{۲۱} چیرا، بَمَنکا دَشَبَرَسْت؟ آوونکا دَپَرَس کن چمن گفون دَرَسْتشونَه! آين بَموسْتین آينم چه واټه یه.» ^{۲۲} وَقْتی عیسی اِم گَفْنِش ژِشَه، ایله نیگَبانونکا کن آجگا کا پا مَنَد به، عیساَش سَلَه ژِشَه و واټش: «انټَرکه یاله کاهینی جَوابی آشدا؟» ^{۲۳} عیسی واټش: «اگم چي ای کن واټِمَه سَف به، چمن سَف گَرْد خونه شاهیدی بَد؛ اَمّا اگم چي ای کن واټِمَه راستَه، چیرا بَمَن بَرُشَه؟» ^{۲۴} آموقه حَتَا عیساَش هَتَه کن چي بالِنِشون دَبَسْتَه به، یاله کاهین قیافا وَر عَنْدِشَه.

^{۲۵} هَه حالیکا کن شَمعونِ پَطْرُس پا مَنَد به و اِشْتَن گرم آگریه، بَعْضین آیکا دَپَرَسْتین: «تِه کن عیسی ایله شاگردونکا نیشه، هِستیش؟» پَطْرُس حاشا

رُشَّه و واتِش: «نِه! نیمه.»^{۲۶} ایله یالَه کاهنی پَاسِیونکا کن اَکسی کن پطروس چی گوشی آبیَرَدش بَه خیشونکا بَه واتِش: «آز اِشتن بَتَه عیسی نَه ا باغیکا نویندمَه؟»^{۲۷} پَطْرُس هَنی حاشا رُشَّه. جخت ایله سوک خَندشه.

عیسی محاکیمه پیلاتوس والی حضوریکا

^{۲۸} چی بَه دومله آین عیسا شون قیافا وِر فرمانداری کاخیرا بَرَدشون. سوکه خون بَه. آین اِشتن والی کاخی دلَه دَنَشینَه تا جیفینین آمبون و بشان عید پَسخی سوری هَرِد. ^{۲۹} پس پیلاتُس چوون وِر بَرِنیرا شَه و واتش: «ام مردی چه جرمینَه متهم بگرون؟» ^{۳۰} آین جواب آدَشونَه: «اگم اِم مرد شَر کار گَرَدش نَبَه، آمه آی بَتَه تسلیم نَگَریمون.» ^{۳۱} پیلاتُس آینش واتَه: «شمه اِشتن آی پَبر وِشَمَه شَرِیعتی واتَه بی محاکیمه بگر.» یهودین واتشون: «آمَه ایجَار نِدارم گسی مَرِدرا محکوم بکرم.» ^{۳۲} اِنْتَر آبه تا آچی ای کن عیسی واتش بَه تا آمونَه کن چِنْتَر مَرگینَه بَمَرَدیَه اَنجوم ببو.

^{۳۳} پس پیلاتُس کاخیرا آگَرَدسته و عیسا ش خله گَرَد و بی واتش: «ته یهودیون پادیشا ایسه؟» ^{۳۴} عیسی جواب داشه: «ته اِمی اِشتنکا کایشه واته، یا دِیَر آدَمَن اِمی چمن خونَه بَتَه واتشونَه؟» ^{۳۵} پیلاتُس جواب داشه: «مگم از یهودی ایمه؟ اشته قام و سران کاهین، تَشون چمن وِر تسلیم کردیه؛ چر گَرَد؟» ^{۳۶} عیسی جواب داشه: «چمن پادیشاهی اِم دنیا شَن نیه. اگم چمن پادیشاهی اِم دنیا شَن بَه، چمن پَاسِرین اَجَنگینَه تا یهودیون بال تَسَلیم آمبوم. ولی چمن پادیشاهی ام دنیا شَن نیه.» ^{۳۷} دومله پیلاتُس ایگا دَپَرَسستَه؟ «پس ته ایله پادیشاهیسه؟» عیسی جواب داشه: «تِه اِشتن باتیش کن از ایله پادیشاهیسه. آزامی خاطر دِنیا آمه ایمه و اِم هَدَفی خونَه اِم دنیا دِلْرا آمیمَه تا حیقتی خونَه شاهیدی بَدَرم. پس هر کم کن حیقتی شَنه چمن سَسی گوش بَدَر.» ^{۳۸} پیلاتُس دَپَرَسستَه: «حیقت چچیَه؟»

و وَقتی اِمی واتشَه، هَنی یهودیون وِر بَرِنیرا شَه و آینش واتَه: «آز هیچ تقصیری اِم مَرَدیکا نَمَویند.» ^{۳۹} ولی شمه را رسمی هسته کن از پی پَسَخَه عیدیکا ایله زیندانی شمه را آزاد اگم؛ بَیرونه یهودیون پادیشا شَمَرا آزاد بگم؟» ^{۴۰} آین تَتَه لَسَنه واتشون: «ام مردی نِه، بازاباسی آزاد اکن!» ولی بازاباس کسی بَه کن شَهَریکا شورش گَرَدش بَه.

عیسی مصلوب به حکیم

^۱ آموقه رومی والی پیلانُس، دستور داشه عیسی بیگرن و آی شلاق بزنن. ^۲ سربازن تاجی چغیکا دوتشونه و عیسی کله کا آناشون و ارغوانیه غبایی بی دگردشون، ^۳ و چی ور آمینه، واتشون: «سلام بر ته، آی یهودیون پادیشا!» و آی سلّه اژنین.

^۴ پیلانُس هنی برنیرا آمه قام ویهودی یالینش واته: «دیسسه ازام مردی شمه ور کام ورد تا بزنه کن ازهیچ تقصیری ام مردیکا پیدا نمگرد.» ^۵ پس عیسی کن چغه تاجی ایشن گله کا داری و ارغوانیه غبایی کن بی دگردشون به، برنیرا آمه. پیلانُس اینش واته: «دیس ایسه امردا!» ^۶ وقتی سران کاهن و معبدی مامورن عیسیاشون ویند، لسه ژشونه و واتشون: «آی صلیبی سر بکش! آی صلیبی سر بکش!» پیلانُس اینش واته: «شمه ایشن آی پیر و صلیبی سر بکشه، امی خونه کن ازهیچ تقصیری ام مردیکا پیدا نمگرد.» ^۷ یهودی یالین چی جوایرا واتشون: «آمه ایله شریعت دارم و اشریعتی واته آپه بمرور، امی خونه کن ایدعا بکی خدا زوعه یه.»

^۸ وقتی پیلانُس امی درستشه، ویشتر ترسسته، ^۹ و هنی کاخی دلرا آگردسته و عیساس واته: «ته کرم جگا کا آمه ایسه؟» ولی عیسی جوابی بی نداشه. ^{۱۰} پیلانُس بی واتشه: «چمن جوابی نیشدا؟ مگم نیشه موسست ام زاکینی دارم تا بته آزاد بگم و ام زاکینی دارم تا بته صلیبی سر بتم؟» ^{۱۱} عیسی واتش: «آگم خدا بته ام زاکینی آدوعش نیه اصلا هیچ زاکینی چمن سردر نداریشه؛ امی خاطر آگسی کن مینش بته تسلیم آگردیه، چی گناخ یالتر.» ^{۱۲} آموقه کا پیلانُس تقلا گردشه تا آی آزاد بگر، اما یهودین لسه نه واتشون: «آگم ام مردی آزاد بگری رومی ایمپراطوری رفیق نیشه. هر کم ایدعای پادیشاهی بگر، ایمپراطوری زرتیرا گف بری.»

^{۱۳} پس وقتی پیلانُس ام گفون درستشه، عیساس برنیرا ورد و ایشن دیوون گرد صندلی سر نشته. آجگا نوم «سنگفرش» معروف به و عبرانیون زبانینه بی «جباتا» آواجین. ^{۱۴} آ روج تهیه روج به کن عیید پسخی خونه آماد آنب، ناهاری موقه به و ساعت دانز کا نیک به. پیلانُس یهودینش واته: «دیسسه ایسه شمه پادیشا!» ^{۱۵} این لسه اژنینه: «آی نیفیت آگه! آی نیفیت آگه و صلیبی سر بکش!» پیلانُس واتش: «شمه پیرون شمه پادیشا صلیبی سر بکشم؟» سران کاهن جواب آداشون: «غیراز رومی ایمپراطور آمه د پادیشایی ندارم.» ^{۱۶} آخر

بَسْرِيلاُتْس عيسی چوون دَسْت آدائِشَه تا بِي صَليبي سر بکشن. پس آين ني عيسی گِتشون و بَرَدِشون.

عيسی مصلوب به

^{۱۷} عيسی هَتَه کن اِشْتَن صَليبي دوشي سَرَدِرِ داری بَرِنِرا شَه، جگاپي ظَرَف کن چي نوم جَمَمَه. عبرانيون زيانيئَه اَجگا، جُلُجُتا آواجيئَه. ^{۱۸} اَجگا کا عيسياشون صَليبي سَر مَخَه کو گَرَدِشون. عيسی نَه دِ نَفَر دَيِرِ ني چي دِ ظَرَفِیکا صَليبي سَر مِخِ گو گَرَدِشون و عيسی چوون وَسَطِیکا به. ^{۱۹} پيلاُتْس اِم فرموني دَاشَه کن ايلَه نِوِشْتَه چويي سَرَدِرِ بِنِوسن و صَليبي سَرَدِرِ بْژَن. چي سَرِیکا نِوِشْتَشون به: عيسای ناصری، يهوديون پاديشا. ^{۲۰} خَيلِین يهوديونکا ا نِوِشْتَه خَندَشونَه، چون اَجگاپي کن عيساشون صَليبي سَرَدِرِ مِخِ ژِشون شَهريکا نِزک به و ا نِوِشْتَشون، عبرانين و لاتيني و يوناني رُبانيئَه نِوِشْتَشون به. ^{۲۱} پس يهوديون و سرانِ کاهِنِ پيلاُتْسِي واتِشون: «مَنوس ” يهوديون پاديشا، ” بلگم بنوس ” اِم مَرَدِ واتِشَه کن اَز يهوديون پاديشا ايمَه.» ^{۲۲} پيلاُتْس جواب دَاشَه: «اچي ابي نِوِشْتَمَه دِ نِوِشْتَمَه.»

^{۲۳} وَقْتِي سَرِيازَن عيسی صَليبي سَرِ دَرَاکِنِستِشون، چي شِنْدِرِي ويگنْشونَه و چار رَسْتِ گَرَدِشون و هَرَنَفَرِ ابي تِيگَه پِگنِش. چي شَوِي ني اِيکا ويگنْشون. اِمي خُونَه کن اَشَوِيرا دِرْزِ نَبَه، بلگم يکپارچَه به، ^{۲۴} پس يِنْدِ نَه واتِشون: «اِمي پَسَه مَگرم بلگم بَرْمِ قورعه دَرَفَنم دَبِيسم چيکي شن اَرَب.» اِنْتَرِ اَبَه تا ا چي ابي کن موقدسَه نِوِشْتَه اونکا نِوِشْتَه اَبَه به، اَنجوم ببوکن بائي:

«چمن شندرون اِشْتَن دِلکا رَسْتِ گَرَدِشونَه

و چمن شَوِي سَرَدِرِ قورعه دَرَفَنْدِشون.»

پس اِمن هَه کارِني به کن سَرِيازَن گَرَدِشون.

^{۲۵} عيسی صَليبي نِزک، چي نَنَه وچي ماني و هم گُلِوپاسي ژَن مَرِيم و مَرِيم مَجْدَلِيَه پا مَند بِنَه. ^{۲۶} وَقْتِي عيسی ويندِشَه کن اِشْتَن نَنَه و اِشاگردي کن اِي رِي داری يِنْدِ وَرِ پا مَندين اِشْتَن نَنَه واتِشَه: «اِي ژَن، دَبِيس ايسه اِشْتِه زوعَه.» ^{۲۷} چي به دوملَه اِشاگردي واتِش: «دَبِيس ايسه اِشْتِه نَنَه.» ا سَاعَتِیکا به دوملَه اِ شاگرد، عيسی نَنَه اِشْتَن گَرَا بَرَدِشَه.

عيسی مَرَدِ

^{۲۸} اِمي به دوملَه عيسی اَزَنِيَه کن ايسَه دِ گِرَدِ چيِن تَمون اَبَه يَه و اِمي خَاطر

کن موقدسه نوشته انجوم ببون واتش: «آز تشیمه.»^{۲۹} آجگا خمی به کن زز آبه شرابینه پتلمه به. پس اسفنجی کن زز آبه شرابیکا ویخاستشون به، ایله خاله ای سر اناشون کن زوفا آ داریکا به، واشون عیسی گوی وِر بَرَد. ^{۳۰} وِقتی عیسی زز آبه شرابی چشتشه واتشه: «ثمون آبه.» اِشَن کله شت آگردشه و اِشَن روح تسلیم آگردش.

^{۳۱} اِمی خونه کن اَروج «تهیه» روج به کن پسخ عییدی خونه به و قام یهودی یالِن نپیشون به مپیئن موقدسه شنبه کن یاله روج به صلیبی سر بومونن ، پیلانسی وِر شینه و ایکا خاستشونه چوون پا لوله بچاکین تا چوون میتی صلیبی سَریکا بن بوغرَن. ^{۳۲} پس سربازن آمینه و اولین نَفَری و ایله کن عیسی نه صلیبی سَر مَخه کو آبه بینه، پا لوله چاکنستشون. ^{۳۳} ولی وِقتی عیسی کا آرسیتنه و ویندشون کن مَرَد یه، چي پا لوله اون نچاکنستشون. ^{۳۴} اما ایله سربازونکا نیزه ای عیسی تَفیکا ویخاستشه و جخت خون و آو، ایکا ویتِه. ^{۳۵} اکن اِمی ویندشه، شاهیدی بدای تا شمه نی ایمان بوغرَن. چي شاهیدی راست و اَبموسی کن حقیقتی باتی. ^{۳۶} اِمن انجوم به تا اچی اِنی کن موقدسه نوشته اونکا نوشته آبه یه انجوم ببو کن: «هیچ کَرَم چي آسته اونکا نیه چکست،» ^{۳۷} و هِنته نی دیتَر جِگای موقدسه نوشته اونکا نوشته آبه یه کن: «به ا کن نیزِ بی ویخاستشون، دَنَدِشت.»

عیسی دفن کرد

^{۳۸} اِم چییون به دومله یوسوف کن شهر رامه آدمونکا به، پیلانسیکا ایجارَ آپیش به کن عیسی مپیئی بپر. یوسوف عیسی شاگردونکا به، ولی نونکه، اِمی خونه کن قام یهودی یالونکا آترسیه. پیلانسی بی ایجارَ داشه. پس یوسوف آمه، عیسی مپیئی بَرَدشه. ^{۳۹} نيقوديموس نی کن چیمی به ن ای شوعیسی وِر شه به، آمه و اِشَننه نِرک به سی کیلو مُر و عود وِرَدشه. ^{۴۰} پس این یهودیون رسمی وائنه کن دفن گِرَد خونه دارینه، عیسی مپیئی مور و عودینه گفنیکا پپشتشون. ^{۴۱} آجگا کا کن عیسا شون صلیبی سَر کِشْتشون، باغی به و اباغیکا تارَ ترَبه ای به کن هَنورَنی مَرَدای چي دلکا آنوعشون نَبه. ^{۴۲} پس اِمی خونه کن اَروج، یهودیون تَهیه روج به کن پسخ عییدی خونه به و ا ترَبه نی نِرک به، عیسی مپیئی چي دلکا اناشونه.

عیسی تربہ تیبہ

۱ ہفتہ اولہ روج یعنی یکشنبہ سوگہ خونیکا، هنگومی کن هوا ہنوزنی تاریک بہ، مریم مجدللیہ تربرا آمہ و ویندشہ کن تربہ کازی، تربہ نکا پگتسونہ. ۲ پس ویریتہ ویریتہ شمعون پطرس و ادییر شاگردی کن عیسی آی زی داریہ ورشہ و اینش واتہ: «چمہ اقا تربکا بردشونہ و نمزنی کرم جگا کا آنوعشونہ.» ۳ پس پطرس ادییر شاگردینہ برن برمیئہ، و تربہ ظرف شین. ۴ ہر د نفر، یندینہ اوریجینہ؛ اما ادییر شاگرد یندتر شہ، و پطرسیکا ن دشہ و اولین نفر تربرا آرتہ. ۵ پس شت آہ و تربہ دلہ دیشتیشہ و ویندشہ کن گفنن آجگا کاینہ، ولی تربہ دلرا نشہ. ۶ شمعون پطرس نی چی دوملہ آمہ و تربہ دلہ دشہ، و ویندشہ کن گفنن آجگا کاینہ، ۷ اما دستہ مالی کن عیسی گلہ دووریکا دبستشون بہ گفنون وریکا نیہ، بلگم چک بہ یہ و دییر جگا کا نوعشہ. ۸ پس ادییر شاگرد نی کن اولیکا تربرا آرتہ بہ، دلہ دشہ و ویندشہ و ایمان وردشہ. ۹ امی خونہ کن شاگردن ہنوزنی موقدسہ نوشتہ اون درک گردشون نبہ کن آپی مرداوان دنیا کا زند آبو. ۱۰ اموقہ اد شاگرد ایشن گرا ویگردستین.

عیسی مریم مجدللیہ را ایر آرب

۱۱ ولی مریم، تربہ برنیکا پا مند بہ و ابرمیہ. آہتہ کن ابرمیہ، شت آہہ تا تربہ دلہ دیشہ. ۱۲ اموقہ د گلہ فرشتہ ویندشہ کن ایسبیہ شنیر دگردشون بہ و آجگا ککن عیسی مییتی آنوعشون بہ نشت بینہ، ایلہ آ جگای کن عیسی گلہ آنوعشون بہ و ایلہ چی لنگون جگا. ۱۳ این بی واتشون: «آی ژن، چیرا کاش برمستہ؟» مریم جواب داشہ: «چمن اقا میتی بردشونہ و نمموست آی کرم جگا کا نوعہ شونہ.» ۱۴ وقتی امی واتش، آگردستہ و عیسیاش کن چی پشتیکا پا مند بہ ویندشہ، ولی نہ آرنستشہ کن آعیسا آ. ۱۵ عیسی مریمی واتشہ: «آی ژن چیرا کاش برمستہ؟ چیکی دوملہ بگردستیشہ؟» مریم کن فکر آگریہ آباغہ وونہ، بی واتش: «آقا، اگم تہ آی پگتر بمن بواج کرم جگا کا نوعہ تا بشوم و آی پگرم.» ۱۶ عیسی سس دگردش: «مریم!» مریم ایشن دیمی چی طرف آگردنستش و عبرانیون زبانینہ واتش: «رئیونی!» (یعنی استا). ۱۷ عیسی بی واتش: «بمن گشا آمگہ، امی خونہ کن ہنوزنی دد ور گفارا شہ نیمہ. بلگم تہ

چمن براون و ر بَش و آوون بواج کن اِشْتَن دَد و شَمَه دَد و اِشْتَن خِدا و شَمَه خِدا و ر گفا بَشيمه.»^{۱۸} مریم مَجْدَلِيَه شَه و شاگردونرا خبر آدأشه کن «خداوندی ويندَمَه!» و آچبی اِنی کن عیسی بِي وائش به، چوونرا جیگیر گردهشه.

عیسی بَشْتَن شاگردونرا آمونه

^{۱۹} هَه روجی دِیِرْمَازی موقه کن هَفْتَه اَوَّلین روج به، وقتی کن شاگردن پند و ر جمع آبه بین و بَرنگا اِن یهودیون تَرسیرا اَچر بین، عیسی آمه و چوون دلکا پا مَنَد و اِیْنَش وائَه: «سلام بر شمه!»^{۲۰} وَقْتی اِمی وائشَه، اِشْتَن بالون و تَفی اِیْنَش آمونستَه. شاگردن خداوندی وینده خونه حَش آبین. ^{۲۱} عیسی هَنی اِیْنَش وائَه: «سلام بر شمه! هَتَه کن دَد بَمَن رونه آکَرْدشَه، اَز نِی شَمَه رونه بگم.»^{۲۲} وَقْتی اِمی وائش، چوون سَر فو دَگَرْدشَه و وائشَه: «مُقَدَسَه روح بیگَر. ^{۲۳} اگم شَمَه کسی گناخون ببخشه اِن بَخشید بَبین، و اگم شَمَه کسی گناخون مَبخشَه اِن بَخشید اَنِئَب.»

عیسی و توما

^{۲۴} هَنگومی کن عیسی آمه، توما، ایلَه اَدانَر نَفْرِیکا، کن آی دوقلو نی خِله اَگریَه، اَوونَه دَر نِبَه. ^{۲۵} پَس دِیِر شاگردن بِي وائشون: «آمَه خداوندی ویندَمونَه!» ولی توما اِیْنَش وائَه: «تا اِشْتَن میخون جگا چي بالونکا مَوینم و اِشْتَن اَنگشَتَه میخون جگا کَا نِئرم و اِشْتَن بالی چي تَفی خلیکا مَئرم ایمان نِمورد.»
^{۲۶} هشت روجی به دومله عیسی شاگردن هَنی ککا بیئَه و توما اَوونَه دَر به. با اِم کن بَرنگا اِن اَچر بیئَه، عیسی آمه و چوون دلکا پا مَنَد و وائش: «سلام بر شمه!»^{۲۷} دومله عیسی توماش وائَه: «اِشْتَه اَنگشْتی اِم جگا کَا آنَه و چمن بالون بوین، و اِشْتَه بالی نَ بوَعَه و چمن تَفی خلیکا آنَه و بِي ایمان مَب، بلکم ایمان بَدَا.»^{۲۸} توما بِي وائش: «چمن خداوند و چمن خدا!»^{۲۹} عیسی بِي وائش: «اِمی خونه کن بَمَن ویندِر ایمان وَرْدِر؟ حَشی اِیْنی حالیرا کن نویند ایمان بوَعَرن.»

اِم کیتاوی هَدَف

^{۳۰} عیسی وَر دِیِر موعجیزاون و نِشونَه اون شاگردون وَریکا اَیر آگَرْدشَه کن اِم کیتاویکا نِوشْتشون نیَه. ^{۳۱} اَمَا اِمَن نِوشْتَه آبه اِیْنَه تا ایمان بوَعَر کن عیسی هَه وَعَد اَدوعه مسیح، خدا زوعه یَه، و تا اِم ایمانی واسیطَنَه، چي نومی دلکا زندگی بَدَا.

عیسی هف نفر شاگردونرا آیر آرب

۱ اپی مودت ایمیکا به دومله، عیسی ایگردیر ایشتنش تیریه دیراچه وریکا کن هه جلیلی دیراچه به شاگردونرا آیر آگردشه. ا انترکه آیر آبه: ۲ اپی روح شمعون پطرس، و تومای کن بی دوقلو نی خله آقرین و نثنائیل کن قانای جلیلی آدمونکا آ، و زیدی زوعه ان و عیسی د گله دیر شاگردونکا، پندنه در بینه. ۳ شمعون پطرس اینش واته: «آز مایه گریرا بشیمه.» این واتشون: «آمه نی بتنه بومون.» پس برن برشینه، لاتیگا دیشتن. ولی آشویکا چی نگتسون. ۴ سوکه خون، عیسی دیراچه قرقیکا پامندبه؛ ولی شاگردن سر آنگینه کن آ عیسی آ. ۵ عیسی اینش واته: «خردین، مای گرون؟» این جواب آداشونه: «نه!» ۶ عیسی واتش: «دومی لاتیکه راسته وریکا ویرفته کن مای بگتیرون.» این انتر گردشون و مای فروونیکا نشاینه دومی لاتیکه دلرا دراکن. ۷ شاگردی کن عیسی آی ری داریه، پطرسیش واته: «آ خداوند!» شمعون پطرس وقتی درزست کن خداوند، جخت ایشن شندری ایشن دووریکا پشیشه - امی خونه کن آ کاریرا ایشن شندری بروردش به- و ایشنش دیرا چکا ویرفندشه. ۸ اما دیر شاگردن لاتیکه نه آمینه و دومی کن ماینه پتلمه به ایشن دومله دراکنین، این دیراچه گناریکا ور دور نبین بسگم تقریبا صد مترفاصیله دارینه.

۹ وقتی خشکیرا آرستین بویندین آرای زیالینه کولوستار آبه یه و مای چی سریکار و نون نی هسته. ۱۰ عیسی اینش واته: «تیکه لی آ مایونکا کن ایسه گترونه، بوغر.» ۱۱ شمعون پطرس لاتیکه ورشه و دومی خشکیرا دراکنیشه. دوم یاله مای نه پتلمه به، صد و پنجاهو و سه گله مای به و با امکن دومیکا آن مای در به، دوم پزریسته. ۱۲ عیسی اینش واته: «بر صبانه بر.» هیچ کم شاگردونکا جورنت نکردشونه ایکا دپرسن کن، «ته کییشه؟» امی خونه کن این بوموستینه آ، خداوند. ۱۳ عیسی آمه، نونی پگتسه و اینش آدوعه و مای نی آداهش. ۱۴ ایسه، ام سومین گر به کن عیسی، مرگیکا زند آبه دومله، بشتن شاگردونرا آیر آرگری.

۱۵ صباڻه هَرَدِ بَه دَوْمَلَه، عیسی شَمْعون پَطْرُسی واتش: « شَمْعون، یوحنا زوعَه، بَمَن، اِمونکا ویشترَ رِی بَدَاشتیش؟ » شَمْعون جواب دَاشَه: «ها خداوند؛ ته بَموستیش کن بَتَه رِی دارم.» عیسی بَی واتش: «چمن وَرَ اون هَرَدِ چپی بَد.» ۱۶ دَوومین گَر عیسی ایکا دَپَرِسستَه: « شَمْعون، یوحنا زوعَه، بَمَن رِی بَدَاشتیشَه؟ » شَمْعون جواب دَاشَه: «ها خداوند؛ بَموستیش کن بَتَه رِی دارم.» عیسی واتش: «چمن پَسونرا شونه گِبری بگَه.» ۱۷ سَوَمین گَر عیسی بَی واتش: « شَمْعون، یوحنا زوعَه، بَمَن رِی بَدَاشتیشَه؟ » پَطْرُس اِمی خونه کن عیسی سه گَر ایکا دَپَرِسستَه، « بَمَن رِی بَدَاشتیشَه؟ » بَرُضخ آبه و جواب دَاشَه: «چمن خداوند، ته گَرَدِ چپیون بَموستیشَه؛ ته بَموستیش کن بَتَه رِی دارم.» عیسی واتش: «چمن پَسون هَرَدِ چپی بَد.» ۱۸ حَیِقتا بَه تِه باتیمه، زمانی کن جوانتر بیئَه اِشتن مینی دَرَبستیشَه و هر جگا کن اَپیرَبَه اَشیشَه؛ اَمّا وَقتی پیر اَبیشَه اِشتن بالون آج اَشگَرَد و دَییری اِشته مینی دَرَبست، و جگا اَییرا کن نَپیرَ بَتَه بَردیَه.» ۱۹ عیسی اِم گَفینَه چنترَ مَرَدِ ای ایشا اَگریَه کن پَطْرُس اینه خدا جلالی دیار اَرگَریَه. چپی بَه دَوْمَلَه عیسی بَی واتش: «چمن دَوْمَلَه بَه.» ۲۰ اَموقه پَطْرُس اَگَرَدستَه و ویندشَه کن اَشاگردی کن عیسی ای رِی داربَه چوون دَوْمَلَه کا اَمَه. اَهتیه کن سوری موقه عیسی سینَه سَر تَکیه زَش بَه و ایکا دَپَرِسستَه بَه، «چمن خداوند، کتیه کن بَتَه عَنیمی تَسَلیم بگی؟» ۲۱ وَقتی پَطْرُس ای بَویندی، عیسی کا دَپَرِسستَه: «چمن خداوند، پس اَچه بَی؟» ۲۲ عیسی بَی واتش: «اگم از بپیام تا چمن اَگَرَدستِرا اَ زَنَد بَمَندی، ته کاریر مَبو؟ ته چمن دَوْمَلَه بَه!» ۲۳ پس اِم گَف برا اون دِلکا پَخش آبه کن اَشاگرد نَیَمَرَد، ايسه اِمکن عیسی پَطْرُسی نَواجیه کن اَنیَمَرَد، بَلگم واتش: «اگم از بپیام تا چمن اَگَرَدستِرا اَ زَنَد بَمَندی ته بینه کاریر مَبو؟»

اَخَرین گَف

۲۴ اَشاگرد هَه گَسیَه کن اِم چپیون خونه شاهیدی دَر و اِمون نَوشَتشَه. اَمَه بَموستیمون کن چپی شاهیدی راست. ۲۵ عیسی وَرَ دَییرَ کارونی اَنجوم دَاشَه کن اگم ایلَه ایلَه اَنویسیئَه، گمون نَمگَرَد حتی گَرَدِ دنیا بَشَا اَ کیتاوون اِشتن دِلکا جگا بَدَر.